Vademecum

pro

české kněze

klanějící se nejsvětější Svátosti oltářní.

Sestavil

JAN BLOKŠA,
kněz adorator.

(S dovolením nejdůst. kn. arcib. konsistoře olomoucké.)

Tiskem a nákladem
JINDŘICHA GUSKA V KROMĚŘÍŽI,
knížearcibisk. dvorního knihkupce.

Esse sine Jesu gravis est infernus; esse cum Jesu, dulcis paradisus. Imitat. Christi l. 2. c. 8.

O Jesu mi dulcissime!
Spes suspirantis animae,
Te quaerunt piae lacrimae,
Et clamor mentis intimae.

Quocunque loco fuero;
Mecum Jesum desidero:
Quam laetus cum invenero!
Quam felix cum tenuero!

S. Bernardus.

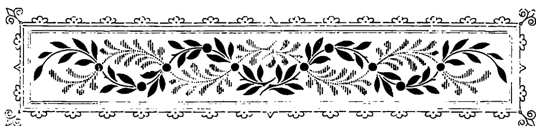
Předmluva.

Z mnoha stran bylo nám projeveno přání, aby stanovy spolku kněží adoratorů a jiné přílohy časopisu SS. Eucharistie byly vydány pohromadě, sebrali jsme je tedy a přidavše některé jiné věci a modlitby dle rozličných pramenů, podáváme zde důstojným spolubratřím tuto knížečku a doufáme, že jako doplněk ku breviáři stane se stálým průvodcem kněží adoratorů.

V Něm. Rudě na sv. Paschala Baylon 1898.

J. B.

Obsah.

Stanovy spolku kněží klanějících se nejsv. Svátosti oltářní.

Vlastním zakladatelem spolku tohoto jest v pověsti svatého zemřelý P. Eymard, zakladatel kongregace otců nejsv. Svátosti či Eucharistiánů. Hned Pius IX. s nadšením pozdravil myšlénku o vzbuzení ruchu eucharistického mezi kněžími. Lev XIII. brevem ze dne 21. ledna roku 1881 potvrdil spolek »Sacerdotum adoratorum« a nadal jej mnohými milostmi.

I. Účel spolku.

Účelem spolku jest: 1. Shromažďovati kněze, přátele Kristovy, jež On obzvláště miluje, u stupňů svatostánku a utišovati touhu Ježíše svátostného po naší úctě a klanění delšími návštěvami. Též sbližovati kněze v tichosti chrámové s Ním ještě více a učiti je čerpati život ze Svátosti života, jež je začátkem, středem a cílem kněžství.

2. Spojiti kněze v tomto spolku úžeji svazkem upřímné lásky, vzdělávati v témž duchu vzájemným příkladem víry a lásky k Bohu eucharistickému.

3. Členům zaopatřiti nový pramen pomoci duchovní v boji života i po smrti modlitbou, mšemi sv., zásluhami dobrých skutků tisíců spolubratří po celém světě.

4. Učiniti též z kněží nadšené apoštoly nejsv. Eucharistie, kteří všemi silami víru a úctu k nejsv. Svátosti u věřících rozmnožují a tím je posvěcují.

II. Podmínky přijetí do spolku a povinnosti.

1. Údem spolku může býti jen kněz nebo aspoň subdiakon.

2. Členem se stává, kdo jméno své dá zapsati do seznamu členů v ústředním sídle v Paříži, což se děje prostřednictvím ředitelů diecésních.

3. Po obdržení lístku členského má každý odříkati zasvěcovací modlitbu, kterou má na lístku.

4. Hlavní povinností členů jest každý týden aspoň jednu, ale nepřetržitou hodinu adorovati před nejsv. Svátostí. Den i hodinu může si voliti každý dle libosti a též i měniti, třeba každý týden.

5. Na konci měsíce nebo i za dva, jest každý člen povinnen diecésnímu řediteli zaslati lístek, zvaný libellum adorationis, na němž v okénku data adoraci vykonanou křížkem poznačil. Kdo by šest měsíců povinnosti této nedostál a ani omluvy žádné neposlal, bývá napomenut a když i pak známky života nedá, ze seznamu členů škrtnut.

6. Každý rok má člen sloužiti jednu mši sv. za zemřelé členy a jednou v měsíci obětovati za ně též plnomocný odpustek udělený členům za každou hodinu adorace.

7. Na výlohy spolku jest věnovati ročně 1 zl., za to dostává každý člen mimo libella i měsíčník »SS. Eucharistia« jako organ spolkový. Předplatil-li kdo tento časopis před vstoupením do spolku, platí předplatné i jako příspěvek členský.

8. K dosažení četných odpustků jest nutno při adoraci pomodliti se na úmysl sv. Otce či za církev vůbec.

III. Plnomocné odpustky.

Od Pia IX. byly spolku uděleny mnohé odpustky a sice:

1. Plnomocný odpustek v den přistoupení či v den, kdy po obdržení členského obrázku se pomodlí zasvěcovací modlitbu.

2. Plnomocný odpustek jednou za den za každou hodinu adorace, koná-li se tato před Nejsvětějším, ať vystaveným, ať ve svatostánku skrytým. V posledním případu jest podmínkou, že věčné světlo musí hořeti.

3. Plnomocný odpustek v hodinu smrti, když vzýváme nejsvětější jméno Ježíš.

4. Plnomocný odpustek o slavnosti Zjevení Páně a Božího Těla, navštívíme-li aspoň na několik okamžiků nejsv. Svátosť v chrámě, buď v některém chrámu kongregace Eucharistiánů, nebo i v některém farním chrámu a pomodlíme se na úmysl sv. Otce. Všechny tyto odpustky mohou býti přivlastněny i duším v očistci.

IV. Privilegia.

1. Ode dne přijetí do spolku smějí všichni členové anticipovati Matutinum a Laudes po celý rok již o 2 hod.

2. Každý člen má moc oblékati věřícím obojího pohlaví škapulíř sv. Josefa, avšak jen v místech, kde není kapucínského kláštera.

3. Členové smějí světiti malý růženec Neposkvrněného Početí Panny Marie a konečně

4. též přijímati členy do třetího řádu sv. Františka.

Středem spolku jest Paříž, kde na Avenue Friedland 27 jest otcovský klášter Eucha-

ristiánů. Ústředním ředitelem jest vždy jeden otec z kongregace, nyní P. Prevost. Pro rozličné kraje ustanoveni jsou generální ředitelové r. 1897 37 a pro diecése ředitelé diecésní (217), jichž v Rakousku-Uhersku je nyní 39 se zem. ředitelem Karlem Krásou, kooperatorem ve Vídni (Altlerchenfeld) v čele. Do 31. prosince 1897 jest zapsaných členů 51445. V našich krajích jsou řediteli diecésními:

V arcidiecési olomoucké: vldp. Jos. Droběna, kanovník v Kroměříži.

V diecési brněnské: vldp. Ant. Adamec, ředitel kněžsk. semináře v Brně.

V arcidiecési pražské: vldp. J. Farský, rektor kněžsk. semináře v Praze.

V diecési budějovické: vldp. P. Philib. Panhölzl, farář v Hořicích u Č. Krumlova.

V diecési královéhradecké: vldp. Ant. Petráň, spiritual kněžského semináře v Hradci Králové.

V diecési litoměřické: vldp. Msgre. Jos. Kovář, spiritual kněžského semináře v Litoměřicích.

Za vrchního vedení olomouckého diecésního ředitele vychází organ spolkový česká »SS. Eucharistia« v Kroměříži.

———

Odpovědi na praktické otázky v příčině spolku kněží klanějících se nejsv. Svátosti oltářní.

1. Týdenní adorační hodina nesmí se ztráviti jen modlitbou ústní, na př. pouhou recitací brevíře, růžence nebo křížové cesty, nýbrž požaduje se meditace. Předmětem meditace mohou býti i žalmy, missal, hymny, liturgie, katechismus i kázání, ale při všem jest vztah učiniti na nejsv. Eucharistii. Dle toho též jest zřejmo, že k meditaci použiti lze příruční knihy kterékoliv. Vlastní příruční knihou k adoraci jest Manuale P. Tesniera, která se už do češtiny překládá.

2. Ku získání plnomocného odpustku uděleného na každou hodinu adorace požaduje se 8denní nebo 14denní zpověď, dle toho, jak je předpis v diecési. Při adoraci jest nutno pomodliti se též ústně na úmysl sv. Otce.

3. Kdo v jednom týdni hodinu adorační opomenul, může ji nahraditi v příštím týdni.

4. Není nutno znamenati určité datum hodiny adorační, dostačí udati ji přibližně.

5. Mše sv. nebo požehnání nesmí se čítati ku hodině adorační. Zato jest dovoleno adorovati meditando bezprostředně půl hodiny přede mší sv. a půl hodiny po mši sv.

Jest též dovoleno adorovati celou hodinu buď před nebo po mši sv. a při tom modliti se preparatio ad Missam nebo gratiarum actio.

6. Žádná z povinností nezavazuje sub peccato, ale nedodržení jich, jak zřejmo, jest přece nevěrností proti božskému Spasiteli samému. Každý zná přísnosť spravedlnosti Boží po smrti a proto zajisté neodepře nikdo svým zemřelým spolubratřím účinné pomoci a útěchy, již slíbil vstoupením do spolku a neopomene sloužiti mši sv., kterou statuty každému členu předpisují. Tato mše sv. sloužena může býti kteréhokoliv měsíce, ač k vůli pořádku se v časopise každý měsíc jistá řada udává.

7. Oni členové, kteří pro zimu neb churavosť nemohou konati adoraci ve chrámě, ať ji konají v sakristii nebo v příbytku, ač v posledním případu nezískávají odpustků. Nemocní, kteří do chrámu vůbec jíti nemohou, získávají odpustky ex indulto apost., i když konají adoraci doma.

8. Nemocní, kteří vůbec adorovati nemohou, nebo i zdraví od adorace fysickou nebo morální nemožností zdrženi i po celý měsíc, nebudou ani po šesti měsících škrtnuti ze seznamu, zasýlajíce řádně libella i bez křížků s udáním příčiny, na př.: impeditus morbo, scholis.

9. Povinností členů jest týdenní adorace, idealem však každodenní. Veliká část členů, zvláště starších, koná několik adorací v týdni. Ústřední ředitelství si přeje, aby i tyto hodiny byly na libellu znamenány.

10. Byla-li hodina adorační nějakým potřebným úkonem přerušená, může se doba zameškaná nahraditi; trvala-li překážka více než 5 minut, ztrácí se odpustek.

11. Jest dovoleno použiti cesty při vzdáleném zaopatřování k adoraci.

12. Seminaristům, professorům a katechetům jest dovoleno ve školním roce půl hodiny rozjímati a druhou půl hodiny modliti se breviř.

13. I kněžím klášterním jest nyní dovoleno býti členy spolku se všemi právy a privilegiemi jako ostatní kněží.

Formula Consecrationis.

In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Ego N. N. licet indignus, sed gratiae Dei confidens, Immaculata Virgine Maria duce et auspice, Sancti Michaelis archangeli, Sancti Joseph, SS. Apostolorum Petri et Pauli, et sacrae dilectionis Discipuli protectione fretus, ad adorationis Dei et Domini nostri

Jesu Christi servitium in sanctissimo altaris Sacramento vere, realiter, et substantialiter amore hominum permanentis, me libenti corde devoveo.

Ad quod autem melius assequendum omnes et singulas ordinationes hujus Confraternitatis sacerdotalis servare ac praesertim per unam horam integram singulis hebdomadis in adoratione et pia custodia sanctissimi Sacramenti perseverare promitto. Confirma hoc, Deus, quod operatus es in me. O Maria, Mater Jesu et nostra dulcissima, ut filium me dilige, me guberna; ut Illi nunc digne servire et placere valeam, et post mortem, illum Tecum laudare et amare merear in perpetuas aeternitates. Amen.

Oratio S. Alphonsi pro visitatione quotidiana SS. Sacramenti.

(Indulg. 300 dierum. Pius IX. 7. Sept. 1854.)

Domine mi Jesu Christe, qui pro Tuo in homines amore nocte dieque in hoc Sacramento permanes pietate et amore totus plenus, expectans, vocans, et excipiens omnes, qui Te visitatum veniunt, credo, Te esse praesentem in Sacramento altaris; ex abysso nihili mei Te adoro, gratiasque Tibi pro

omnibus a Te mihi collatis beneficiis ago, praecipue quod mihi dederis Temetipsum in hoc Sacramento, Tuamque sanctissimam Matrem Mariam in advocatam, et quod vocaveris me ad visitandum Te in hac ecclesia. Sanctissimum cor Tuum hodie saluto, illudque salutare intendo triplicem in finem.

Primo in gratiarum actionem pro magno hoc dono; secundo in compensationem omnium injuriarum, quas ab inimicis Tuis accepisti in hoc Sacramemto; tertio hac visitatione intendo adorare Te in omnibus terrae locis, in quibus in hoc Sacramento minus et honoratus magisque derelictus. Mi Jesu, toto corde Te amo. Doleo, me quondam toties contristasse bonitatem Tuam infinitam. Propono pro futuro non amplius Te offendere mediante Tua gratia; et pro praesenti, quantumvis sim miserabilis, Tibi consecro me totum; dono et trado tibi totam meam voluntatem, affectus, desideria, omnia mea. Ex hoc nunc fac de me et de rebus meis, quidquid Tibi placet. Unum a Te peto, unum desidero, sanctum Tuum amorem perseverantiam finalem, et perfectam Tuae voluntatis adimpletionem. Commendo Tibi animas purgatorii, illas praesertim, quae erga sanctissimum Sacramentum et Beatissimam Virginem Mariam magis devote fuerunt. Com-

mendo etiam Tibi omnes miseros peccatores. Unio tandem, mi care Salvator, omnes affectus meos cum affectibus amorosissimi Tui cordis, et ita unitos offero illos aeterno tuo Patri, eumque in nomine Tuo oro, ut propter amorem Tuum eos accipiat et exaudiat.

Snadný způsob, jak konati adoraci v předepsané hodině.

Hodina se rozdělí na čtyry díly. V každé čtvrť hodině uctívá se božský Spasitel dle čtverého účelu mše sv., která uzavírá všechny náboženské úkony v sobě: 1. klaněním, 2. díkučiněním, 3. usmiřováním, 4. prosbou.

Modlitba přípravná.

O můj Bože, já věřím, že jsi ve Svátosti Své lásky skutečně přítomen. Jak dobrotivý jsi ke mě, o Pane Ježíši, že mi dovoluješ blížiti se Tvé božské osobě a ztráviti hodinu v nábožné modlitbě u nohou Tvých. — O duše má, sebeř se, střez smysly své, zadržuj roztržitosť a všechny cizi myšlénky vzdaluj od sebe a uč se poslouchati hlasu skrytého sice v hostii úcty božské hodné, ale v pravdě živého božského Krále! O Duchu sv., osviť můj rozum, zahřej srdce mé! O neposkvrněná Panno, nejsvětější Matko Ježíšova a má tak

sladká Matko, půjč mi srdce Svého, abych miloval Tvého božského Syna! Svatý anděle strážný, bdi nade mnou! Můj sv. patrone, oroduj za mne!.

(Zde zastavíž se okamžik a učin úmysl, na který pobožnosť obětuješ a komu věnuješ odpustky.)

První čtvrthodiny. — Úkon klanění.

O Bože, jediný ve třech Osobách, já se Tobě klaním. Já uznávám práva, jež Ty jako můj Stvořitel a nejvyšší Pán nade mnou máš, i povinnosti uznávám, jež já jako tvor zcela na Tobě závislý mám ku Tvé nekonečné velebnosti. Ty jsi můj Otec a já Tvé dítě; Ty jsi můj Pán a já Tvůj služebník; Ty jsi můj Král a já Tvůj poddaný. Jaké povinnosti vyplývají pro mne z toho vznešeného poměru, ve kterém jsem k Tobě. Pro Své nekonečné dokonalosti, pro Svou nesmírnou moudrosť, máš moc a právo na úctu mou, mé klanění a mou veškerou lásku! O všemohoucí docela nezávislý Bože, Tobě jest podrobena každá bytosť i vše, co se děje! Od Tebe, o Bože, závisí život, zdraví, jednotlivci, rodiny i národové. Já se Tobě klaním. Já se pokořuji ku Tvým nohám a miluji Tě z celého srdce svého. Chci vše, co Ty chceš nebo

dovoluješ, a podrobuji se zcela řízení Tvé vždycky tak dobrotivé a mateřské prozřetelnosti.

O božský Ježíši ve sv. hostii ukrytý, dovol, abych se spojil s Tebou v uctívání Tvého Otce ve dne v noci!

O národové, poznejte svého Boha a Krále. Chvalte pospolu třikrát svatého.

Cvičení. Vzbuď úkony víry, naděje, lásky, klanění a oddanosti do vůle Boží. Vírou obětuj Bohu ducha svého, nadějí svou budoucnosť, láskou srdce své, klaněním celé své býti, oddaností svou vůli.

Modlitba. Žalm 116. Laudate Dominum omnes genteš. Laudes et gratiae sint omni momento Sanctissimo ac Divinissimo Sacramento!

Povzdech. Deo gloria in excelsis! Bůh můj mé všecko!

Předsevzetí. Život z víry, čistota úmyslů, záliba v božských dokonalostech.

Čtení. Následov. Krista I. kn. kap. I. — II. kn. kap. V., IX., XXI.

Druhá čtvrťhodina. — Úkon díkučinění.

Děkuji Ti, Bože, za tak veliké a mnohé přirozené i nadpřirozené milosti, které jsi mi

uděliti ráčil. — Milostí jest stvoření, zachování, zdraví, vychování; vtělení Syna Tvého, vykoupení skrze Něho, víra, sv. svátosti a zvláště nejsv. Eucharistie, největší dobro na zemi, potom ony milosti zvláštní, jichž se mi v každém věku a stavu dostalo, konečně zaslíbení života věčného. Jak bych mohl oceniti všechny tyto vzácné milosti? O můj lásky hodný dobrodinče, čím se tobě odvděčím za všechna tato dobra? Nemám nic, nejsem ničím a nemohu nic. Ty však chceš ode mne srdce mé. Ano, Pane, srdce své Tobě obětuji jako dík za všechnu Tvou dobrotu a pomocí milosti Tvé zůstanu Ti věrný . O Otče nebeský, dobroditeli celého pokolení lidského, přijmi díkučinění, které Tobě Tvůj božský Syn bez přestání činí ve Své Svátosti lásky. O Maria, božská Matko, dovol, abych se spojil s Tvým vděčným srdcem a opakoval Tvůj chvalozpěv, abych skrze Tebe a s Tebou děkoval svému božskému dobrodinci.

Cvičení. Vzbuď několika slovy city vděčnosti a lásky.

Modlitba. Benedicite omnia opera. Magnificat.

Povzdechnutí. Děkuji Ti, Bože můj, děkuji Ti co nejvroucněji za dobrodiní Tvá!

Předsevzetí. Mírnosť, svatá radosť, vděčná láska.

Čtení. Násl. Krista II. kn. IV, VI, VII, X. — III. kn. XXII, XXIV.

Třetí čtvrťhodina. — Úkon usmíření.

Ó Bože můj, vrhám se na svá kolena, abych Tě v hluboké pokoře prosil za odpuštění hříchů celého světa.. Všude jsi bez ustání urážen od rodin, společností i celých národů. Milosť a milosrdenství, o Bože! Zvláště prosím Tebe, Bože, za odpuštění tak mnohých svatokrádežných skutků, jež proti Svátosti Tvé lásky byli spáchány. Prosím Tě za odpuštění svých vlastních nesčíslných hříchů, jakož i těch obzvláště bližního svého, k nimž jsem snad příčinu zavdal. Odpusť mi, Bože, hříchy, jichž jsem se dopustil jsa dítětem, mladíkem, mužem a v celém životě svém! Odpusť též, ó Bože, hříchy otce mého, mé matky, mých příbuzných a přátelů. — O božský Ježíši, pomni, žes za mě zemřel. měj slitování s námi! Bože Otče, buď milostiv nám hříšným!.. Nepatř na naše hříchy, nýbrž na Svého božského Syna. — On přináší Tobě krev Svou za nás, Své rány a Svou smrť. . Odpusť nám, ó Duše sv., pohni srdcem mým a skrze Své osvícení propůjč mé duši štěstí a milosť, abych oplakal hříchy své.

Cvičení. Vzbuď úkon lítosti a lásky a učin dobrá předsevzetí. Spoj se se srdcem Ježíšovým a odprosiž Ho.

Modlitba. Žalm 50. K tomu třikráte: Parce Domine, parce populo Tuo; ne in aeternum irascaris nobis!

Povzdech. Ó Ježíši, milosrdenství!

Předsevzetí. Pokora, sebezapírání, láska a lítosť.

Čtení. Násl. Krista I. kn. kap. II, XXII. — III. kn. kap. XXX, LV. — IV kn. kap. VII, IX.

Čtvrtá čtvrťhodina. — Úkon prosby.

Ó Bože můj, s důvěrou blížím se trůnu Tvému, kde doufám nalézti milosť a milosrdenství, a prosím Tebe, abys miráčil dáti ony přirozené i nadpřirozené milosti, jichž potřebuji. Ó božský Ježíši, propůjč mi milosť pravého života křesťanského, sílu ku zlámání okovů mých vášní a setrvání až do konce, jež mi nebe otevříti má. Zvláště pak propůjč mi, Pane, milosť živé víry a silné, velkomyslné a nežistné lásky, abych Tě poznal ve Svátosti nejsvětější, Tebe miloval a Tobě sloužil. Odporučuji Ti také, božský Spasiteli, svatou církev, důstojnou nevěstu Tvou a naši pečlivou matku, našeho nejdůstojnějšího arcipastýře, své rodiče,

příbuzné, přátely i nepřátely a duše všech věrných zemřelých. Dovol mi též, božský Králi, ku Tvé větší cti přednésti prosbu, aby všichni národové země Tebe poznali a vyznávali! Ty jsi cesta, pravda a život národův i jednotlivců. Kéž tebe jako svého Krále, svého dobrodince, svého Boha pozná a miluje veškerá země! Kéž zaujímáš vždy první místo v našich myšlénkách, žádostech a skutcích. Tehdy budeme teprve žíti v pořádku, jaký Ty jsi chtěl, a tedy i v pokoji a radosti, a tak okusíme hned zde věčné blaženosti. O můj Ježíši žijící ve svaté hostii, s Tebou a skrze Tebe prosím o tyto milosti Tvého nebeského Otce. Amen.

Cvičení. Odporuč Bohu potřeby církve, obrácení hříšníků, vytrvalosť spravedlivých, smrtelný zápas umírajících a duše zemřelých.

Modlitba. Několik otčenášů.

Povzdech. Požehnej, Bože dítěti svému! Ochraňuj církev Svou!

Předsevzetí. Živá víra, oddanosť a důvěrná láska.

Čtení. Násl. Krista kn. III. kap. XI, XV, XXVII. — IV. kn. XVI.

Čím více se někdo pohřiží do těchto modliteb, tím více pozná, že se vším, co tu předloženo, nebude hotov za hodinu; ať jen se řídí

duchem svým, jeden potřebuje toho úkonu více, onen onoho.

Oratio.

(Ab unoquoque sacerdote adoratore post expletam adorationis horam, pro se suisque Confratribus de consilio recitanda.)

Domine Jesu Christe, qui secundum magnam misericordiam Tuam nos de mundo elegisti, ut ministros Tuos et dispensatores mysteriorum Tuorum nos faceres; Te deprecamur, ut nobis et omnibus Sacerdotibus fidem et charitatem adaugeas erga Mysterium fidei et donum Tuae charitatis, quod est Eucharistia. Fac ut semper cum corde puro, conscientia bona et fide non ficta hoc Sacrosanctum tractemus Mysterium et cum fiducia ad thronum gratiae Tuae accedamus.

Fac ut qui jam non servi sed amici Tui dicimur, ad pedes tuos vel potius juxta Cor Tuum verba, quae loqueris nobis audientes in primis adorationi intenti simus et spiritu amoreque Tuo repleamur; deinde ministerio verbi et saluti animarum vacantes, omnia impendamus et superimpendamur ipsi pro gloria Tua et honore nominis Tui.

Fac ut Cor nostrum sit semper, ubi thesaurus noster est, Teque, qui nobis esse debes

omnia, ut par est, aestimando, omnia alia bona praeter Te, arbitremur ut stercora.

Fac tandem, o bone Jesu, ut per Te, de Te, in Te vivendo, vita tua manifestetur in nobis et omnibus Confratribus nostris, et ut, charitate ferventes, ignem amoris tui, quem venisti mittere in terram et qui in Eucharistia semper ardet et numquam extinguitur, in cordibus omnium accendamus: et sic semper et ubique et ab omnibus ametur, laudetur, glorificetur sanctissimum et divinissimum Tui amoris Sacramentum! Amen.

Cor Jesu sacratissimum, miserere nobis. Regina Cleri, ora pro nobis! Sancta Joseph, ora pro nobis!

Otčenáš eucharistický P. Eymarda.

1. Pater noster, qui es in coelis, coelis eucharisticis, Tibi sedenti in throno amoris et gratiae, benedictio honor et gloria et potestas in saecula saeculorum!

2. Sanctificetur nomen Tuum, in nobis: humilitatis, obedientiae et charitatis Tuae spirutu et Te in Eucharistia cognoscamus adorari et amari ab omnibus faciamus humiles et devoti.

3. Adveniat regnum Tuum, eucharisticum. Regna solus in aeternum super nos, amoris

Tui imperio, virtutum Tuarum triumpho gratiae, vocationis Eucharisticae dono, ad majorem Tuam gloriam.

Dona nobis gratiam et missionem sanctae Tuae dilectionis et regnum Tuum eucharisticum praedicare, extendere, diffundere, ubique valeamus, potentes et sic desiderium Tuum implere quando dicebas: »Ignem veni mittere in terram, et quid volo nisi ut accendatur?« Utinam et nos hujus ignis coelestis simus incendiarii.

4. Fiat voluntas Tua, sicut in coelo et in terra. Te unum velle, Te unum desiderare, Te unum cogitare gaudeamus: semper et in omnibus abnegantes nos ut obedientia Tua bona beneplacens et perfecta, in nobis sit lux et vita. — Et quoad societatis nostrae statum et progressum, volo quod vis; volo quia vis; volo quomodo vis, volo, quamdiu vis, pereant cogitationes nostrae et desideria, si ex Te, ad Te, in Te pure non sunt!

5. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Domine Jesu, qui mannam in deserto quotidie populis praebuisti, qui Levitis pars et haereditas sola et tota esse voluisti, qui Apostolis paupertatem Tuam divinam legasti: Te solum provisorem et procuratorem in omnibus volumus et eligimus; Tu solus cibus et vestis, thesaurus et gloria, medicina in malo

— —

et protectio ab hostibus. Nihil a favore humano, nihil ab amicitia mundi accipere, nec etiam desiderare promittimus. Tu eris nobis omnia, et homines et ab hominibus, nihil nisi crux et oblivio.

6. Et dimitte nobis debita nostra. Parce, Domine Jesu, peccatis juventutis meae: parce peccatis in vocatione Tua sancta patratis, ut corde puro et conscientia bona digne ad sacrum altare Tuum accedere audeam, sancteque Tibi servire, Te laudare cum Angelis et Sanctis merear. — Dimitte delicta in nos commissa; ne vindictam summas de oppugnantibus, calumniantibus et persequentibus nos; da eis bonum pro malo, gratiam pro delicto amorem pro odio.

Sicut et nos dimittibus debitoribus nostris; toto cordo, in charitate vera, tota mente, in simplicitate infantium; tota voluntate, illis omnia bona tua, sicut et nobis desiderantes et procurantes in amore Tuo.

7. Et ne nos inducas in tentationem. Longe fac a familia tua eucharistica, vocationes subdolosas, falsas, impuras: nullus superbus te ambitiosus, durus et iracundus, hanc humilem et pauperem familiam unquam regat.

Ne tradas bestiis immundis et perversis animas confitentes Tibi. Redde tuam societatem a scandalo immunem, a vitio virginem

a servitute mundana liberam a saeculo alienam, ut Tibi in sanctitate et libertate in pace et quiete servire gaudeat.

8. Sed libera nos a malo. Libera nos a daemone superbo impuro et discordiarum seminatore. Libera nos ab hujus vitae sollicitudinibus et curis, ut puro cum corde et libera mente toti servitio eucharistico devoti nos et nostra gaudenter impendamus. Libera nos a falsis fratribus, ne infantilem, societatem Tuam opprimant, et sapientibus hujus saeculi, ne spiritum Tuum in nobis vitientur; a viris doctis et superbis, ne in nos iracundiam Tuam et derelictionem provocent; a viris effeminatis, ne virtutis ardorem et sanctae disciplinae vigorem emolliant; a viro duplici animo et inconstanti ne simplicitatem nostram perturbet.

Amen. — In Te Domine Jesu speravi: Non confundar in aeternum. Tu solus bonus, Tu solus potens, Tu solus aeternus. Tibi soli honor et gloria, amor et gratiarum actio in saeculorum saeculo. Amen.

Methoda rozjímání.

Od bisk. Arn. Müllera.

I. Příprava k rozjímání.

Vzdálená příprava pozůstává ve volbě látky, která se rozdělí pak na několik bodů,

na př. látka rozjímání: Kristus na hoře Olivetské; tři oddíly o trojím jeho tam utrpení: 1. coepit pavere, budoucí muky; 2. taedere nad hříchy lidí, které vzal na sebe; 3. contristari nad nevděkem a ztrátou bezpočetných duší

Blízká příprava pozůstává: 1. v představě přítomnosti Boží, vzbuzením víry na př. Věřím, o Bože, že jsi všude, že jsi i při mně, že jsi ve mně přítomen; 2. v pokloně Bohu a prosbě o milosť modlitby, při čemž i nejsvětější Pannu, anděla strážce a svatého patrona svého, denního i chrámu vzývejme. Na př.: O veliký, svatý, dobrotivý Bože, já se spojuji se všemi anděly a svatými i s oslavenou Královnou nebes k uctění a chvále Tebe, propůjč mi milosti atd.

II. Vlastní rozjímání.

1. Představení si předmětu rozjímání. Je-li to událosť, na př. zvěstování P. M., narození Páně, trním korunování, smrť, poslední soud, představ si ji tak, jako by se děla před očima tvýma. Jest předmětem nějaké poučení vyslovené slovy Božími, buď světce nějakého nebo církve, představ si, jako by naučení ono právě nyní bylo vysloveno a sice jako by Bůh, světec nebo církev

mluvili zpříma k Tobě, nebo si ji znázorni nějakým obrazem či podobenstvím, snad z Písma, na př. církev vinicí, domem atd., aniž bys se příliš namáhal vhodný nalézti obraz.

Potom pros Boha (zvláště láskyplné Srdce Ježíšovo) o milosť, aby duch i srdce se naplnilo a bylo proniknuto rozjímáním tohoto sv. předmětu.

2. Uvážení předmětu a sice každého bodu, když tento na body jest rozdělen. K tomu použiti lze známých otázek: quis, quid, ubi, cur, quomodo, quando nebo i některých jen z nich.

Potom následují effecty odpovídající uváženému předmětu; tyto jsou úkon víry v pravdu uváženou, obdiv, radosť, soustrasť, díky, důvěra, jak se totiž hodí.

3. Vztah uvážené pravdy na sebe otázkou: Jaké z toho pro mne zužitkování následuje? Potom zpytování: Řídil jsem se dosud dle tohoto naučení? Které jsou příčiny moji nevěry? — Úkon lítosti nad hříchy spáchanými. Jisté a praktické či docela specielní předsevzetí se zřetelem na povinnosti stavu, na obyčejná pokušení, na příležitosti se naskytující. Posilnění dobrých předsevzetí motivy a sice slušnosti jako člověka, povinnosti a spravedlnosti k Bohu

Otci atd., užitečnosti a příjemnosti, již tento život poskytuje, pokoje duše, dosažení zvláštních milostí, nutnosti k životu věčnému, snadnosti s milostí Boží a se zřetelem na příklad Krista, svatých, všech zbožných křesťanů, kněží. Voliž jeden i druhý motiv. — Je-li bodů v rozjímání více, jest dobře po každém bodu, jejž jsme uvážili, vzbuditi city a učiniti vztah a specielní předsevzetí. — S úmysly jest spojiti prosebné modlitbičky o potřebné milosti k uskutečnění předsevzetí. Obraťme se buď nejprve na Boha či některou božskou osobu, potom na Matku Boží, na anděly a svaté nebo v obráceném pořádku.

Na předsevzetích a těchto modlitbičkách závisí nejvíce ovoce rozjímání

III. Závěr rozjímání.

Krátká modlitba ústní: Pater, Ave, Anima Christi a pod.

Vybeř z rozjímání určitou myšlénku, která se ti zvláště zamlouvá a tě pohnula a zabývej se jí přes den ku duchovnímu občerstvení. Též jest užitečno lumina při rozjímání napadající napsati aspoň krátkými slovy.

———

Trojí způsob modlitby

dle návodu sv. Ignáce.

1. První způsob modlení toho záleží ve zpytování či uvažování s přímým vztahem na sebe o desateru Božích přikázání, o sedmi hlavních hříších, třech mohutnostech duše (paměť, rozum a vůle) nebo i pěti smyslech, nebo nějaké průpovědi, n. př. modliti se, pracovati, trpěti.

Nejprve ovšem jest sebrati mysl a se tázati: Co chceme konati? Prosme Boha o porozumění náležitému látce a o milosť sebe poznati a hřích nenáviděti. Potom přistupme k vlastnímu zpytování či rozebírání jednoho přikázání po druhém. Jak jsme se zachovali, hledejme pramen chyb, nad těmito vzbuďme upřímnou lítosť a vzbudivše pocity, učiňme dobrá předsevzetí a skončme ústní modlitbou.

Ovoce tohoto způsobu modlitby jest sebepoznání pravá ošklivosť před hříchem a opravdové polepšení.

2. Snadnější jest druhý způsob modlitby, který záleží v tom, že učiníme rozjímání o několika slovech nějaké modlitby, Otčenáše, Zdrávas, Salve Regina, žalmu a j. Poprosivše Boha o milosť, uvažujme pravdu skrývající se v oněch slovech. Vzbuďme city a učiňme vztah na sebe a dobrá předsevzetí. Ukončuje se opět modlitbou.

Ovoce toho způsobu jest prospívání v ctnostech.

3. Třetí způsob modlitby jest zcela volné říkání modlitby ústní, bychom pozornosť obrátiti mohli na bytosť, ku které se modlíme, nebo na vlastní nehodnosť, své bídy a potřeby, nebo spojme se s kůry andělů.

Tento způsob jest příhodný pro všechny lidi, lze ho použiti všude a kdykoliv i při práci. Užitek přinese těm, kteří příliš rychle odbývají ústní modlitby. Pro nás, kněží, odporučuje se aspoň jednou za měsíc takto meditovati o některých částech mše sv. nebo modliti se takto officium při adorační hodině.

Vzbuzení úmyslů přede mší svatou.

Od biskupa Dr. Arn. Müllera.

»Holocaustum tuum pingue fiat.«

Chci obětovati mši svatou:

1. Ku Tvé cti a chvále, svatý, trojjediný Bože; ku chvále a zvelebení, vtělení a narození Krista, Jeho skrytého i veřejného života, Jeho hořkého umučení a smrti, Jeho slavného vzkříšení a na nebevstoupení, na poděkování za všechny milosti, dokonalosti a přednosti, které Ty, věčný Otče, jsi uděliti ráčil nejsvětšímu člověčenství Ježíše Krista;

k uctění a chvále Tvého božského Srdce, můj Ježíši, na usmíření všech urážek, které se Jemu nevděkem lidí, zvláště v nejsvětější Svátosti oltářní dějí, s prosbou, abys ráčil pobožnosť k Svému nejsvětějšímu Srdci v srdcích kněží i věřících více a více zaněcovati; ku cti nejblahoslavenější Panny Marie. Ó Pane, já Ti děkuji za všechny milosti a přednosti, jimiž jsi ji vyznamenati ráčil, zvláště Ti děkuji, že jsi ji od věčnosti miloval a předurčil za matku Spasitele, že jsi ji stvořil a v okamžiku jejího početí zachránil přede vší poskvrnou hříchu a zároveň pak nevýslovnou svátostí ozdobil; já Ti děkuji, že jsi ji učinil Matkou Svou a že jsi ji plnosť milosti udělil, jíž ona předčí všechny lidi i anděly, já Ti děkuji, že jsi ji s tělem i duší na nebe vzíti ráčil a učinil královnou nebe, ano královnou celého světa. — Já tě prosím též, abys ráčil její slávu na zemi pořád rozmnožovati až do skonání světa, abys ráčil působiti, by ode všech lidí poznána a milována byla. Pro sebe vroucně prosím o milosť, abych ji tak velice miloval, jak ji její nejlepší dítky milovaly a milují.

Já chci mši sv. sloužiti ku cti svého anděla strážce a svých sv. patronů, ku cti svaých, jichž památka se dnes světí, a andělův a svatých vůbec; já Ti děkuji, Králi andělův a

svatých, za všechny milosti, které jsi jim uděliti ráčil, a za slávu a blaženosť, jichž požívají v patření na Tebe. Já Ti děkuji za vše dobré, jež jsi mi skrze ně uděliti ráčil a prosím, rač také budoucně býti mi milostiv a milosrden pro jejich zásluhy.

2. Já Ti děkuji, Pane Bože můj, že jsi mne stvořil, a sice jako člověka dle obrazu Svého, že nyní žiji, když jsi už Ty dílo vykoupení dokonati a nejsvětější Svátosť ustanoviti ráčil; já děkuji Tobě, žes mne Svým dítětem, ještě více Ti děkuji, žes mne povýšeným dítětem v rodině Své, totiž knězem, učiniti ráčil. Já Ti děkuji za všechny milosti, dobrodiní a požehnání, jimiž si mne dosud tak láskyplně zasypával, zvláště pak za milosti mše sv. a nejsvětější Svátosti oltářní. Já děkuji Ti za radosť i bol.

Prosím Tě za odpuštění všech svých hříchů, jichž z celého srdce lituji, a za odpuštění zasloužených trestů. Propůjč mi drahocenné milosti lítosti dokonalé, zvlástě v hodinu smrti.

Nejdobrotivější Otče, já Ti obětuji duši i tělo své, všechno, co mám a co jsem, Tobě se všecek odevzdávám. Uděl mi dokonalou lásku a vytrvalosť až do konce. Dej, abych v lásce vroucí s Tebou loučil se od tohoto světa.

Já se Tobě obětuji, věčný Otče, též za spásu duší; propůjč mi milosti, abych pro Tebe hodně rád a mnoho pracoval a získal Tobě mnoho duší; dej mi světlo, sílu a požehnání ku všem pracím, učiň, aby má nyní i má dřívější činnosť byla ku Tvé větší cti.

Odporoučím Ti všechny, kteří mé duchovní správě jsou svěřeni a kdy svěřeni byli, zvláště. Odporoučím Ti též své příbuzné, své dobrodince, své vychovatele a učitele, své přátele a nepřátele, všechny, kteří se mým modlitbám odporučili.

3. Věčný Otče, pamatuj na svou rodinu, svatou katolickou církev, učiň, aby se vždy dále šířila, vzrůstala v zevnější slávě, nábožnosti a svatosti svých dítek, vítězila nade všemi svými nepřátely ku zvelebení jména Tvého. Zvláště pak prosím za našeho svatého Otce, papeže; zachovej ho, ochraňuj a podporuj ve všem, v jeho záležitostech a podnicích, naplň jej požehnáním a útěchou Svou. Prosím Tě za kardinály sv. církve a biskupy, zvláště za našeho arcipastýře a předkládám Ti všechy jejich potřeby. Prosím Tě též za všechny kněze, zvláště pak naší diecése, o milosť kněžské dokonalosti a horlivosti o spásu duší. Prosím Tě za všechny řády a náboženské společnosti, obzvláště. a za všechny církevní spolky.

Obzvláště odporučuji Tvému láskyplnému Srdci, Pane Ježíši, náš spolek kněží adoratorů a prosím Tě, abys jej zachoval, ochraňoval a dále rozšiřovati ráčil. Uděl všem členům jeho hojných milostí Svého štědrého Srdce k jich vlastnímu posvěcení a ku spáse přemnohých jiných.

Odporoučím Tobě všechny kněžské i chlapecké semináře, zvláště . a všechny ústavy missijní. »Sešli, o Pane, dělníky na vinici Svou!« Odporoučím Tobě též všechny katolické školy a ústavy. Prosím Tebe, Králi králů, za našeho císaře a krále, opatruj a žehnej ho, propůjč mu dobré rádce, světlo a sílu, by vůli Tvou poznával a plnil ku spáse svých poddaných.

Prosím Tebe, láskyplný Otče, dej všem věřícím, kteří v milosti Tvé jsou, vytrvalosť a horlivosť ve službě lásky Tvé. Uděl umírajícím milosť dokonalé lítosti a šťastné smrti. Prosím Tebe za obrácení hříšníků, zvláště zkažených klášterníkův a kněží, za obrácení schismatikův, kacířů, odpadlíků, židův a pohanů, zvláště pravoslavných a anglikánů, nevěrcův a bludařů u nás i v ostatních zemích. Vyzbroj missionáře silou ducha Svého! Vlej všem národům ducha pokání a modlitby.

Dej Své svaté církvi i v našich dnech světce, zvláště svaté kněze, svaté biskupy.

4. Prosím Tě též, nejdobrotivější Otče, za duše v očistci, odporoučím Ti své příbuzné (rodiče, bratry a sestry atd.), kněze, své kollegy, své učitele a vychovatele, spolučleny spolku našeho, biskupy, všechny zemřelé naší farnosti, své dobrodince, přátele, ony, kteří nejvíce trpí, a ony, kteří už brzo do nebe vznésti se mají.

5. Avšak především a zvláště chci (intentione primaria) obětovati tuto mši sv. za N. (na ten. úmysl), abych mu specielní ovoce mše sv. přivlastnil a kdyby týž toho schopen nebyl, účastným býti onoho ovoce (jako zemřelý, který není v očistci), tož chci (intentione secundaria), aby toto specielní ovoce prospělo N. (při stipendiu snad zemřelým příbuzným toho, kdo stipendium dal).

Spojení s celou církví vítěznou. Jest slušno, aby kněz na cestě k oltáři, na kterém chce mši sv. sloužiti, modlil se příhodné modlitby u zbožné sebranosti mysli své. Rubriky nepředpisují o tom nic určitého. Sotva však hodila by se k tomu více jiná pobožnosť a více by srdce kněžské pozvedala jako spojení se s celou církví vítěznou, snad tímto způsobem:

Ave Maria. potom Angele Custos, Angeli hujus ecclesiae, omnes sancti beatorum

Spirituum ordines, sancti mei Patroni, omnes sancti Apostoli et Sacerdotes, omnes Sancti et Sanctae Dei, venite, exultemus Domino jubilemus Deo salutari nostro, praeoccupemus faciem ejus in confessione, et jubilemus ei. (Psalm. 94.)

Venite, magnificate Dominum mecum, et exaltemus nomen ejus in idipsum. (Psalm. 33.)

Jest však poznamenati, že není potřeby denně všechny intence výslovně vzbuzovati, dostačí, když se tak stane jednou za týden, za měsíc, v ostatní dni můžeme je pak jen všeobecně do mše sv. zahrnouti. Ostatně jsou podány v takové formě, že s malými jen změnami lze jich použiti, i jako modliteb zvláště při návštěvě nejsvětější Svátosti.

Directio intentionalis ante Missam.

1. Offertur cum purissima intentione.

Domine Deus, ego intendo, hoc mane, quam maximo possum amoris, reverentiae, et devotionis affectu, sanctissimum missae sacrificium majestati Tuae, cui soli debetur, offerre juxta ritum sanctae Romanae Ecclesiae, et ex nunc offero illud una cum omnibus sacrificiis Tibi gratissimis, simulque pretium sanguinis Jesu Christi, merita beatae Virginis et omnium sanctorum, totiusque Ecclesiae

preces et laudes, in unione illius sacrificii, quod Christus in ultima coena instituit et in cruce consumavit, factus ipse sacerdos et victima, affectu et nomine ejusdem Domini nostri Jesu Christi, totiusque Ecclesiae, ex puro Tui amore ac desiderio Tui beneplaciti semper et in omnibus perficiendi.

2. Pro gloria Dei et sanctorum.

Offero Tibi illud in protestationem supremae ac increatae Tuae excellentiae, dominii Tui in omnes creaturas, et nostrae subjectionis et dependentiae a Te; in gratiarum actionem omnium beneficiorum ulli unquam creaturae collatorum et conferendorum; in plenam abolitionem omnis injuriae ab ullo unquam Tibi irrogatae vel inferendae ac in cultum latriae Tibi soli debitum, cum omnibus adorationibus Christi, beatae Virginis, ac omnium angelorum et sanctorum, item in augmentum gaudii humanitatis Domini nostri Jesu Christi, in memoriam vitae et passionis ejusdem, et in augmentum gloriae ac beatitudinis immaculatissimae Virginis, omniumque angelorum et sanctorum.

Pro ipso celebrante.

Offero etiam illud in gratiarum actionem pro omnibus beneficiis mihi collatis, in satis-

factionem pro peccatis meis, de quibus summopere doleo, propter offensam et injuriam, quam Tibi irrogavi, cum firmo emendationis proposito et pro omnibus meis praesentibus et futuris animae et corporis necessitatibus.

4. Pro omnibus aliis.

Offero demum pro omnibus vivis atque defunctis, pro quibus Dominus noster Jesus Christus et Virgo Maria sciunt et volunt, ut sacrificem, pro parentibus, amicis, consanguineis atque benefactoribus meis; pro omni gradu sanctae catolicae Ecclesiae, christianorum principum unione, haeresum et schismatum extirpatione, omnium infidelium nationum conversione; pro totius cleri et omnium religiosorum statuum conservatione et augmento, et pro animarum in purgatorio existentium liberatione, maxime autem pro N. N., qui eleemosynam dederunt et reliquerunt, ut secundum eorum voluntatem hanc missam celebrarem, qibus intendo hunc fructum applicare quantum scis me posse vel debere.

5. Conclusio et supplicatio.

Respice ergo me, indignissimum famulum Tuum, quem pro vivis et defunctis legatione apud Te fungi voluisti, ut defunctis requiem

indulgeas, et vivis veniam gratiamque concedas Tibi recte fideliterque serviendi, et in amore Tuo usque in finem perseverandi. Amen.

Actus amoris post missam.

Amo Te, Domine Jesu, jucunditas mea et requies mea; amo Te summum et unicum bonum meum, ex toto corde, ex tota mente, ex tota anima, ex totis viribus meis; et si Tu vides me in hoc deficere, saltem desidero amare Te, et si satis id non opto, saltem desidero id multum desiderare. Succende, Domine, igne Tuo ardentissimo viscera mea, et quandoquidem non nisi amorem petis a me, da quod jubes, et jube quod vis. Nisi enim dederis mihi velle et perficere, peribo utique in infirmitate mea. Sonet vox Tua in auribus meis, vox illa dulcissima et efficacissima: Volo. Nam si vis, potes me mundare et illuminare; potes me ad supremum amoris gradum elevare. Sicut voluisti pro me pati et mori, ita etiam velis ut appareat in me fructus passionis et mortis Tuae. Memento verbi tui servo Tuo, in quo mihi spem dedisti: Tu enim dixisti: Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem, in me manet et ego in eo. O dulcissimum verbum. Tu in me et Ego in Te!

O quantus amor, Tu in me vilissimo peccatore, et ego in Te, Deus meus, cujus majestas incomprehensibilis est. Unum est mihi necessarium, et hoc solum quaero, in Te vivere, in Te quiscere, a Te nunquam separari. Felix est, qui Te quaerit, felicior, qui Te possidet, felicissimus, qui in hac possessione perserverat et moritur. O dies infelices, quos turpiter transegi diligens vanitatem, et recedens a Te! Et nunc Domine, qui venisti in hunc mundum, ut pecatores salvos faceres, redime animam meam in sola fiducia miserationum Tuarum respirantem, et aufer a me omnia amoris Tui impedimenta. Procul sit a me omnis terrena delectatio; nihil sapiat mihi, nihil me alliciat nisi Tu. Vive et regna semper in me, fidelissime amator animae meae: in Te enim sunt omnia bona, et jam deinceps paratus sum omnia potius mala perpeti quam ut unquam cessem amare Te. O corpus sacratissimum, quinque vulneribus sauciatum pone Te ut signaculum super cor meum et imprime illi charitatem Tuam. Obsigna manus, ut bona semper opera exerceam; obsigna latus ut ferventissimos amoris tui actus proferam in aeternum. O sanguis pretiosissime, qui omnem hominem abluis et purificas, lava animam meam, et pone signum in faciem meam, ut nullum

praeter Te amatorem admittam! O dulcedo cordis mei et vita animae meae, sicut Tu in Patre, et Pater in Te est, ita ego per gratiam Tuam unus Tecum sim amore et voluntate, mihique mundus crucifixus sit, et ego mundo! Amen.

Formula gratiarum actionis.

O dulcedo cordis mei, et vita animae meae, et jucunda requies spiritus mei, dulcis Jesu! Immortales Tibi ago gratias pro omnibus beneficiis mihi collatis; signanter vero, quia hodie me dignum fecisti, verum et immaculatum corpus et sanguinem Tuum pretiosum consecrare, petractare, illudque Tibi offerre in memoriam Tuorum mirabilium, ad Tuam gloriam et in remissionem omnium peccatorum, tam meorum quam illorum, pro quibus orare et offerre proposui, illoque in salutem et consolationem animae meae cibari et nutriri. Quapropter vere dicere audeo: Cibus meus Christus, et ego ejus. Multiplico ergo, et quotiescumque respiro, multiplicare intendo meam voluntatem in infinitum in tuis laudibus; precorque beatissimam Virginem, angelos, sanctos, sanctas, et creaturas universas, pro me immersas tibi referre gratias. Imo quia ista minime sufficiunt, Te supplico, ut Tibi ipsi gratias agere, Te lau-

dare et glorificare, complaceos: et qui dignatus es istam indignam, Tuam tamen facere habitationem, dignare quoque apud ipsam perpetuam facere mansionem. Effice me hominem secundum cor Tuum. Uni me Tibi intime, et totum transforma, ac transmuta in Te. Salva me Jesu Christe; et cunctam a me hostis antiqui depelle nequitiam per Tuam innocentissimam passionem. Oro itidem, ut digneris gratias et indulgentias omnes, quas, hoc sacrificio vel communione mediante, acquirere et lucrari possum, concedere tam mihi quam aliis vivis et defunctis, quibus applicare proposui; quia Te ipsum et pro ipsis exoro, pro quibus et Tu vis, et Sanctissimus Pontifex intendit hac de causa me debere orare. Amen.

Pater et Ave.

Modlitby z missalu a breviře z »Praeparatio ad missam et gratiarum actio.«

Ku povzbuzení k nábožné modlitbě hořejších modliteb udělil Lev XIII., 20. prosince roku 1884, následující odpustky:

1. Odpustek 1 roku, když se pomodlíme po oněch pěti žalmech s antifonou a modlitbami ještě jednu z modliteb sv. Ambrože

připadající na den. 2. Odpustek 1 roku, když na poděkování po hymnu Benedicite a násl. žalmu 150 s antifonou versiklem a modlitbami se ještě pomodlíme »Gratias tibi ago..« od sv. Tomáše a »Transfige«.. od sv. Bonaventury. 3. 100 dní odpustek za každou z následujících modliteb: Při přípravě: Omnipotens sempiterne Deus, ecce accedo; ad mensam dulcissimi; Angeli, Archangeli; O sancte N. ecce miser, — při díkučinění: Adoro te devote; za každou ze sedmi modliteb sv. Alfonsa určených na každý den v témdni; též za O Maria, Virgo et Mater.

Plnomocný odpustek v měsíci jednou v kterýkoli den, kdo se modlí celý měsíc všechny hořejší modlitby, ovšem při oněch sedmi jen každý den jednu ustanovenou. Beringer: Ablässe str. 247.

Na modlitbu ku vzbuzení dobrého úmyslu přede mší sv.: Ego volo celebrare Missam, udělil všem kněžím nábožně se ji modlícím přede mší sv. už Řehoř XIII. 50 dní odpustek.

Na modlitbu: O Mater pietatis et misericordiae udělil neplnomocný odpustek 100 dní Lev XIII. 7. února 1883, kdo se jí zkroušeně a nábožně pomodlí přede mší sv.

Preces, quae ad lucrandas plenarias Indulgentias recitari possunt.

Oratio praeparatoria.

Omnipotens sempiterne Deus, cujus misericordia a peccatis omnibus aeternaeque damnationis reatu me absolutum confido, quamvis temporalibus poenis obnoxius permaneam, cum his diluendis opera mea non sufficiant, ad inexhaustum meritorum unigeniti Filii tui, Domini nostri Jesu Christi Sanctorumque thesaurum confugio, ut hujus abundantia tenuitati et indigentiae meae subveniatur. Promptum me ad omnia, quae in hunc finem praestanda sunt, offero. Suscipe ea, o Pater misericordiarum, in unione passionis et mortis ejusdem Filii tui, plenariaeque hujus indulgentiae me, licet indignum, fac participem. Amen. Pater. Ave.

I. Oratio ad Deum Patrem pro exaltatione S. Matris Ecclesiae.

Memento, o Pater aeterne, congregationis tuae, quam possedisti ab initio. Agnosce Ecclesiam velut sponsam unigeniti Filii tui, pro qua ipse sanguinem suum profundere non dubitavit. Hanc, obsecro, sanctitatis decore gratiarum opibus et haereditatis amplitudine ita exalta, ut digna compareat tali sponso

tantoque redemptionis pretio. Respice benigne ejusdem S. Matris filios eorumque numero universas gentes associa, ut omnes Te Deum Patrem et quem misisti, Jesum Christum una cum S. Spiritu, fide viva, agnoscant, spe firma invocent et caritate perfecta complectantur. Amen. Pater. Ave.

V Vide Domine, et visita vineam istam.

R. Et perfice eam, quam plantavit dextera tua.

Oremus.

Respice, quaesumus, Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium et crucis subire tormentum. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

II. Oratio ad Deum Filium pro extirpatione haeresum.

O Jesu, lux vera, qui illuminas omnem hominem venientem in hunc mundum, fac oro, per inaestimabilem passionis et mortis tuae virtutem, ut pulsis haeresum et errorum tenebris, veritatis tuae lumen omnes amplectantur, et in optatum Ecclesiae Tuae gremium confluant. O pastor bone, qui animam Tuam pro ovibus Tuis posuisti, gregem Tuum protege,

et contra vim insidiasque eorum defende, qui veniunt in vestimentis ovium intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Fac, ut unum omnes pastorem admittant, et unum omnium sit ovile. Mane nobiscum, Domine, quoniam dixisti: Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem saeculi. Ostende Ecclesiam tuam aedificatam esse super petram et portas inferi non praevalere adversus eam. Amen. Pater. Ave.

V. Ne tradas bestiis animas confitentes Tibi.

R. Et animas pauperum Tuorum ne obliviscaris in finem.

Oremus.

Eclesiae Tuae quaesumus Domine, preces placatus admitte: ut destructis adversitatibus et erroribus universis, secura tibi serviat liberate. Per Dominum nostrum.

III. Oratio ad S. Spiritum pro concordia christianorum principum.

O. S. Spiritus, Spiritus, amoris et pacis, qui tot tamque diversas gentes in unitate fidei congregasti largire christianis principibus eorumque consiliariis abundantiam tuae gratiae, novoque caritatis Tuae munere praeveni eorum corda, ut ex hoc omnes agnoscant

eos in numero Electorum censendos et christiano nomine dignos esse, Fac, ne ulla unquam cupiditate abducti quidquam moliantur, quod divinae Tuae gloriae concordiaeque Ecclesiae adversetur: sed unitis potius viribus, ad pacis aeternae visionem et coelestem Jerusalem populum sibi subjectum una secum perducere nitantur. Amen. Pater. Ave.

V Fiat pax in virtute Tua.

R. Et abundantia in turribus Tuis.

Oremus

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia et justa sunt opera, da servis Tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut et corda nostra mandatis Tuis dedita et hostium sublata formidine tempora sint Tua protectione tranquilla. Per Dominum nostrum.

R. Amen.

IV Oratio ad SS. Trinitatem, qua peractorum operum, ad indulgentias lucrandas praescriptorum, fit oblatio.

Praestitisse nunc videor, o SS. Trinitas, quae ad plenariam debitarum poenarum indulgentiam impetrandam praescripta fuerunt. Haec et multo et etiam plura divinae majestati Tuae, utpote innumeris nominibus obstrictos, praestare nos oportuisset. Infinitae bo-

nitati Tuae profusaeque in nos, licet indignissimos, liberalitati tribuendum est, quod tam cumulate vilissima debita servitutis nostrae opera remuneris. Suscipe ergo, o SS. Trinitas a me quomodocumque praestita opera, et fac ut horum defectus passione et morte Domini nostri Jesu Christi ejusdemque pro nobis pretiosissimo effuso sanguine suppleantur, atque ita me (vel animam . . .) plenariae hujus indulgentiae fac participem, pro quo beneficio Tibi coelum et terra mecum laudes et gratiarum actiones cantent, nunc et in perpetuum.

R. Amen. Pater. Ave.

Intentiones ad recitandum s. Officium.

Omni die in s. Officio recitando associo me angelicis choris in adoranda et laudanda SS. Trinitate in coelis et SS. Euch. Sacramento in terra.

Intentiones speciales:

Die Dominica: Matut: SS. Cor Jesu in SS. Sacramento, Gratiae privatae, Necessitates Ecclesiae.

Prima: Pater aeternus, Donum creationis, Necessitates Patriae.

Tertia: Spirutus Sanctus, Gratia sanctificationis, Necessitates Dioeceseos.

Sexta: Jesus Christus, Gratia redemptionis, Necessitates Paroeciae.

Nona: B. M. V et S. Josephus, Gratia vocationis, Necessitates Domus.

Vesperae: Jesus in SS. Sacramento, Favores de coelo accepti, pro peccatoribus.

Complet: S. Ang. Cust., Gratiarum actio pro rebus adversis, Necessitates animarum Purgatorii.

Feria II. Matut.: Omnes Scti. et Mart. quorum pie meminit hac die Martynologium. Cetera sicut die Dominica.

Prima: Primi tres Angelorum chori, Devotio erga SS. Sacramentum in nobis accendenda, Necessitates Patriae.

Tertia: Alteri tres Angelorum chori, Perseverantia usque ad mortem, Necessitates Dioeceseos.

Sexta: Ultimi tres Angelorum chori, Zelus honoris divini et salutis animarum, Necessitates Paroeciae.

Nona: S. Joannes Ev., Gratia castitatis et charitatis, Necessitates Domus.

Vesperae et Complet. Ut die Dominica.

Feria III. Matut.: Ut feria 2.

Prima: OO. Scti. Ap., Donum humilitatis et pietatis, Necessitates Patriae.

Tertia: SS. Ap. Petrus et Paulus, Omnes sodales sacerdotes adoratores, Necessitates Dioeceseos.

Sexta: SS. Cyrillus et Methodius, Conversio haereticorum et schismaticorum, Necessitates Paroeciae.

Nona: S. Venceslaus, Sodales defuncti, Necessitates Domus.

Vesperae et Complet. Ut die Dominica.

Feria IV. Matut.: Ut feria 2.

Prima: S. Josephus, Parvuli educandi, Necessitates Patriae.

Tertia: S. Patronus, Gratia mansuetudinis et affabilis charitatis erga proximum, Necessitates Dieoceseos.

Sexta: S. Thomas Aquin., Propagatio vivi cultus SS. Sacramenti, Necessitates Paroeciae.

Nona: S. Catharina Sien; Justi et innocentes in periculo peccandi constituti, Necessitates Domus.

Vespera et Complet. Ut die Dominica.

Feria V. Matut.: Ut feria 2.

Prima: Institutio SS. Euch. Sacramenti, Omnes Confraternitates et congregationes ad

adorandum SS. Sacramentum, Necessitates Patriae.

Tertia: S. Alphonsus, Archipraesul et omnes episcopi et praelati, Necessitates Dioeceseos.

Sexta: S. Patronus Ecclesiae, pro Papa. Necessitates Paroeciae.

Nona: S. Joannes Nepomuc., Digni altaris Ministri, Necessitates Domus.

Vesperae et Complet. Ut die Dominica.

Feria VI. Matut.: Ut feria 2.

Prima: Dolores Jesu in horto, Irreverentiae in offerendo Missae Sacrificio commissae Necessitates Patriae.

Tertia: Flagellatio Jesu, Fructuosa Sacramenti Poenitentiae administratio, Necessitates Dioeceseos.

Sexta: Coronatio spinea, Gratia humilitatis, Necessitates Paroeciae.

Nona: Crucifixio, Aegroti et agonizantes, Necessitates Domus.

Vesperae et Complet. Ut die Dominica.

Sabbato. Matut.: Ut feria 2.

Prima: Immac. Conceptio B. M. V. Propagatio devotionis erga SS. Sacramentum et Im. C. B. M. V., in toto orbe, Necessitates Patriae.

Tertia: Annuntiatio B. M. V., Salutaris adultorum et parvulorum institutio, Necessitates Dioeceseos.

Sexta: Assumptio B. M. V., Donum patientiae et fortitudinis, Necessitates Paroeciae.

Nona: Nativit. B. M. V Propagatio devotionis erga purissimum Cor Mariae, Necessitates Domus.

Vesperae et Complet. Ut die Dominica.

Preces ad confessionem.

Gratiarum actio.

Gratias ago Tibi, omnipotens et misericors Deus, quod, spectata summa mea negligentia in graviora etiam peccata non cecidi et in hoc miserrimo meo statu, Te miserante, non sum mortuus, etsi ad huc ingratum me semper praebui, iam equidem firmiter statuo, memori usque animo pro tantis beneficiis Te laudare atque benedicere Deum meum ac Dominum. Suscipe, quaeso, me paenitentem et ad Te, toto corde contrito revertentem. Parce, pie Jesu, qui in cruce mortuus es, ut peccatores salvos faceres. Si Tu me rejicis, quis me recipiet? Miserere mei, Deus, et cor contritum et humiliatum servi Tui ne despicias.

Oratio ante examen conscientiae.

Ego, o aeterne parens, misericordiarum Pater et Deus totius consolationis, actionum mearum pondera examinaturus, vehementer exhorreo et contremisco. Nam si quid vel studio occultavero vel per oblivionem, vel ignorantiam omisero, ignorare non potes. Ita enim Tibi perspecta est vitae meae conditio, ut nullus actus, nulla cogitatio effugere acutissimam aciem tuam possit. Tu enim, Deus cum sis, circumveniri aut deludi nulla ratione potes. Claustra penetras, abstrusa reseras, corda rimaris. Quare a Te humiliter postulo, ut omnia peccata, quibus me turpissime obstrinxi, possim per gratiam tuam recordari et ea deplorare. Emitte piissime Deus, meritis immaculatae virginis Mariae et sanctorum Tuorum lucem Tuam in animam meam, quae omnes defectus meos et peccata mea ostendat, quae iam confiteri me oportet. Concede mihi Spiritum Tuum sanctum, qui refricet mihi memoriam eorum, quae perpetravi et accerbissimum animi dolorem augeat. Eja ergo anima mea, intra secretum mentis tuae cubiculum et praeter te Deumque reliqua omnia exclude.

Oratio post confessionem.

Sit Tibi, Domine, obsecro, meritis beatae semper Virginis Genetricis tuae Mariae et

omnium sanctorum, grata et accepta ista confessio mea; et quidquid mihi defuit nunc et alias de sufficientia, contritionis, de puritate et integritate confessionis, suppleat pietas et misericordia Tua, et secundum illam digneris me habere plenius et perfectius absolutum in caelo. Qui vivis et regnas Deus per omnia saecula saeculorum. Amen.

Dirupisti, Domine, vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis. Perpercisti animae meae, remisisti iniquitates meas, quoniam Deus miserationum Tu es. Magna est, Domine, miseratio Tua et misericordiae Tuae non est numerus. Revertor ad Te, o benignissime Jesu, cum leproso, quem sanasti, et gratias ago, quod a fetida peccatorum meorum lepra me mundare dignatus es. Sit nomen Tuum, o Jesu, benedictum in saecula! Vere Tu Jesus es, hoc est Salvator, qui neminem a Te quantumlibet flagitiosum repellis, qui omnes serio poenitentes in gratiam recipis, et in numerum filiorum Tuorum adscribis. Dealbavi stolam meam in sanguine Tuo, nolo amplius eam coinquinare. Adiuva imbecillitatem meam, ne in pristina peccata relabar. Custodi animam meam et numquam amplius a Te me separari permitte. Qui vivis et regnas Deus in saecula saeculorum. Amen.

———

Litaniae de SS. Eucharistiae Sacramento.

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison,
Christe audi nos, Christe exaudi nos.
Pater de coelis Deus,
Filii Redemptor mundi Deus,
Spiritus Sancte Deus,
Sancta Trinitas unus Deus,
Panis vivus, qui de coelo descendisti,
Deus absconditus et salvator,
Frumentum electorum,
Vinum germinans virgines,
Panis pinguis, et deliciae regum,
Juge sacrificium,
Oblatio munda,
Agnus absque macula,
Mensa purissima,
Angelorum esca,
Manna absconditum,
Memoria mirabilium Dei,
Panis supersubstantialis,
Verbum caro factum,
Habitans in nobis,
Hostia sancta,
Calix benedictionis,
Mysterium fidei,
Praecelsum et venerabile Sacramentum,
Sacrificium omnium sanctissimum,
Vere propitiatorium pro vivis et defunctis,

Miserere nobis.

Coeleste antidotum, quo a peccatis praeservamur,
Stupendum super omnia miraculum,
Sacratissima Dominicae passionis commemoratio,
Donum transcendens omnem plenitudinem,
Memoriale praecipuum divini amoris,
Divinae affluentiae largitatis,
Sacrosanctum et augustissimum mysterium,
Pharmacum immortalitatis,
Tremendum ac vivificum Sacramentum,
Panis omnipotentia Verbi caro factus,
Incruentum sacrificium,
Cibus et conviva,
Dulcissimum convivium, cui assistunt Angeli ministrantes,
Sacramentum pietatis,
Vinculum charitatis,
Offerens et oblatio,
Spiritualis dulcedo, in propria fonte degustata,
Refectio animarum sanctarum,
Viaticum in Domino morientium,
Pignus futurae gloriae,

Miserere nobis.

Propitius esto, parce nobis Domine,
Propitius esto, exaudi nos Domine,

Ab indigna corporis et sanguinis Tui susceptione,
A concupiscentia carnis,
A concupiscentia oculorum,
A superbia vitae,
Ab omni peccandi occasione,
Per desiderium illud quo, hoc Pascha cum discipulis manducare desiderasti,
Per summam humilitatem, qua discipulorum pedes lavasti,
Per ardentissimam charitatem, qua hoc divinum Sacramentum instituisti,
Per sanguinem Tuum pretiosissimum, quem nobis in altari reliquisti,
Per quinque vulnera hujus Tui corporis sacratissimi, quae pro nobis suscepisti,

} Libera nos Domine.

Peccatores, Te rogamus audi nos.

Ut nobis fidem, reverentiam et devotionem hujus admirabilis Sacramenti augere et conservare digneris,
Ut ad frequentem usum Eucharistiae per veram peccatorum confessionem nos perducere digneris,
Ut nos ab omni haeresi, perfidia, ac cordis caecitate liberare digneris,
Ut sanctissimi hujus Sacramenti pretiosos et coelestes fructus nobis impertiri digneris,
Ut in hora mortis nostrae hoc coelesti viatico nos confortare et munire digneris,

} Te rogamus audi nos.

Fili Dei, Te rogamus audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.
Christe audi nos, Christe exaudi nos.

Antiph. O sacrum convivium, in quo Christus sumitur: recolitur memoria passionis ejus; mens impletur gratia: et futurae gloriae nobis pignus datur.

V. Panem de coelo praestitisti eis Domine.
R. Omne delectamentum in sehabentem.
V. Domine exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te veniat.

Oremus.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti: tribue quaesumus, ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari; ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus per omnia saecula saeculorum. Amen.

Laudetur et superexaltetur per omne momentum sactissimum et divinissimum Sacramentum!

(Odpustky: 1. 100 dní jednou za den, kdo se skroušeně a nábožně tuto střelnou modlitbu pomodlí. — 2. 100 dní třikrát za den, kdo se modlí o všech čtvrtcích a ve všechny dni oktávy Božího Těla. — 3. Plnomocný odpustek jednou za měsíc v libovolný den získati mohou, kdo denně celý měsíc se ji modlí. Podmínky: sv. zpověď a sv. přijímání a modlitba na úmysl církve. — 4. 100 dní pokaždé, kdo se skroušeně a nábožně modlí při zvonění při požehnání nebo vystavení nejsvětější Svátosti. — 5. 100 dní jednou při každé mši sv., kdo se ji pomodlí při pozdvihování. Pius VI. 24. května 1776. — Pius VII. 30. července 1818 a 7. pros. 1819.

Oratio in visitatione Sanctissimi.

Respice, Domine Sancte Pater, de Sanctuario Tuo et de excelso coelorum habitaculo, et vide hanc sacrosanctam Hostiam, quam Tibi offert magnus Pontifex noster, sanctus Puer Tuus Dominus Jesus, pro peccatis, fratrum suorum, et esto placabilis super multitudinem malitae nostrae. Ecce vox Sanguinis fratris nostri Jesu clamat ad te de cruce. Exaudi Domine, placare Domine, attende et fac, ne moreris propter Temetipsum, Deus

meus, quia nomen Tuum invocatum est super civitatem istam et super populum Tuum: et fac nobiscum secundum misericordiam Tuam. Amen.

V Ut civitatem istam defendere, pacificare, custodire, conservare et benedicere digneris,

R. Te rogamus audi nos.

(Odpustky: 100 dní jednou za den, Pius IX. 4. února 1877.)

Kdo se při návštěvě nejsv. Svátosti pomodlí 5 Otčenášů a Zdrávas a Sláva Otci atd. a pak ještě Otčenáš a Zdrávas a Sláva Otci za svornost knížat křesťanských, vyhubení kacířství, obrácení hříšníků a povýšení svaté církve, může dosíci pokaždé 300 dní odpustek. Pius IX. 15. září 1876.

Domine Jesu Christe, in unione illius divinae intentionis, qua ipse in terris per Sanctissimum Cor Tuum laudes Deo persolvisti et nunc continenter in Eucharistiae Sacramento ubique terrarum persolvis usque ad consummationem saeculi, ego per hanc diem integram, nulla nec minima quidem parte excepta, ad imitationem sacratissimi Cordis B. Mariae semper Virginis Immaculatae, Tibi libentissime offero omnes meas intentiones et cogitationes, omnes

meos affectus et desideria omnia mea opera et verba.

(Odpustky 100 dní jednou za den. Lev XIII. 19. pros. 1885.)

Modlitba před nejsv. Svátostí.

V. Klaníme se Tobě, Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

R. Neboť svým sv. křížem svět jsi vykoupil.

Klaním se Tobě, o věčný Otče, a děkuji Tobě za nekonečnou lásku, s kterou jsi ráčil poslati Svého jednorozeného Syna, aby mne spasil a se mi dal za prkrm. Obětuji Ti všechny úkony klanění a díků, jež Ti přinášejí andělé a svatí v nebi a spravedlivé duše na zemi. Dobrořečím Tobě, miluji Tě a děkuji Tobě se vší chválou, se vší láskou a všemi díky, jimiž Tě právě Tvůj Syn v nejsv. Svátosti chválí, miluje a Tobě díky vzdává. Prosím Tě, abys způsobiti ráčil, by Mu ode všech uznání, láska, česť a dík a hodné přijetí připraveno bylo v této božské Svátosti.

Otčenáš. Zdrávas. Sláva Otci.

Klaním se Tobě, věčný Synu a děkuji Tobě za nekonečnou lásku, s kterou jsi se stal člověkem pro mne, narodil se v chlévě, vychován jsi byl v řemeslnické dílně, trpěl hlad,

žízeň, zimu a horko, namáhání i utrpení, pohrdání, pronásledování, bičování, trní i hřeby a smrť na tvrdém dřevě kříže. Děkuji Tobě s celou církví bojující i vítěznou za nekonečnou lásku, s kterou jsi ustanovil nejsv. Svátosť jako pokrm pro duši mou. Klaním se Tobě ve všech konsekrovaných hostiích na celém světě; děkuji Ti také za ty, kteří Tě nepoznávají a Tobě neděkují. Kéž bych mohl život svůj dáti, abys ve Své Svátosti lásky byl ode všech poznán, milován a ctěn, a abych mohl zameziti všechnu neuctivosť a všechny svatokrádeže, jež se pořád páchají. Miluji Tě, můj Ježíši, a přeji si Tě milovati a přijímati s láskou, čistotou a city Tvé nejsvětější Matky, láskou a dokonalostí Tvého nejčistšího Srdce. O lásky nejhodnější ženichu duše mé, způsob při Svém svátostném vejítí v srdce mé ony účinky, k vůli nimž k nám přicházíš, a raději ať umru, než Tebe nehodně přijmu.

Otčenáš. Zdrávas. Sláva Otci.

Klaním se Tobě, věčný, svatý Duchu, a děkuji Tobě za nekonečnou lásku, s kterou jsi způsobil nevýslovné tajemství Vtělení; a skrze onu nesmírnou lásku, s kterou jsi z nejčistší krve Panny Marie ráčil utvořiti nejsvětější Tělo Ježíšovo, které v nejsv. Svátosti jest pokrmem duše mé. Prosím Tebe, osvěť můj rozum a očisť srdce mé a srdce

všech lidí, abychom ono veliké dobrodiní lásky dobře poznali a nejsv. Svátosť hodně přijímali.

Otčenáš. Zdrávas. Sláva Otci.

Tantum ergo.

Panem de coelo cum Oratione.

Odpustky: 1. Plnomocný, první čtvrtek každého měsíce, kdo při návštěvě nejsv. Svátosti se to pomodlí. Podmínky přijetí sv. Svátostí a modlitba na úmysl sv. Otce. 2. Za těchže podmínek 7 let a 7 kvadragen o všech ostatních čtvrtcích v roku. 3. 100 dní ve všechny ostatní dni, kdo se tyto modlitby aspoň kajicně pomodlí před nejsv. Svátostí.

Pietatis exercitia erga SS. Cor Jesu.

Actus consecrationis.

Dulcissime Jesu, fons amoris, pater misericordiarum et Deus totius consolationis, qui ineffabiles cordis Tui divitias nobis miseris et indignis aperire dignatus es; ego N. in gratiarum actionem pro innumeris in me ceterosque homines coltatis beneficiis ac praesertim pro SS. Eucharistiae institutione, et ad reparandas injurias omnes a me et ab aliis quibuscumque in hoc infiniti amoris mysterio Cordi tuo, amantissimo illatas, eidem

sacratissimo Cordi tuo me totum et omnia mea devoveo cum omnibus bonis ac meritis ex gratia tua, acquisitis vel acquirendis, promittens, me divini Cordis tui cultum, quantum pro mea tenuitate licuerit propagaturum.

Insuper beatissimam Virginem Mariam in peculiarem matrem mihi eligo, huiusque purissimo Cordi me et omnia mea pariter trado ac devoveo, promittens, me huius piissimae matris cultum juxta ecclesiae mentem, quantum in me erit, propagaturum.

A Tua ergo immensa bonitate et clementia peto suppliciter, ut hoc holocaustum in odorem suavitatis admittere digneris et ut largitus es ad hoc desiderandum, et offerendum, sic etiam ad explendum gratiam uberem largiaris. Amen.

Oblatio sui ad SS. Cor Jesu.

O mi Jesu amantissime! Ego N. N. ut me gratum tibi exhibeam et infidelitates meas resarciam, cor meum Tibi dono, et me totum tibi dedico et consecro atque Te auxiliante propono non amplius peccare.

(Ind. 100 dierum, si recitatur corde contrito coram imagine SS. Cordis Jesu.)

Litaniae de SS. Corde Jesu.

Kyrie eleison, — Christe eleison, — Kyrie eleison.

Christe audi nos, — Christe exaudi nos.

Pater de coelis Deus,
Fili, Redemptor mundi Deus,
Spiritus sancte, Deus,
Sancta Trinitas, unus Deus,
Cor Jesu, verbo Dei substantialiter unitum,
Cor Jesu, divinitatis sanctuarium,
Cor Jesu, sanctae Trinitatis templum,
Cor Jesu, sapientiae abyssus,
Cor Jesu, bonitatis oceanus,
Cor Jesu, misericordiae thronus,
Cor Jesu, thesaurus nunquam deficiens,
Cor Jesu, de cuius plenitudine omnes nos accepimus,
Cor Jesu, pax et reconciliatio nostra,
Cor Jesu, virtutum omnium exemplar,
Cor Jesu, infinite amans et infinite amandum,
Cor Jesu, fons aquae salientis in vitam aeternam,
Cor Jesu, in quo sibi Pater bene complacuit,
Cor Jesu, propitiatio pro peccatis nostris,
Cor Jesu, propter nos amaritudine repletum,

} Miserere nobis.

Cor Jesu, usque ad mortem in horto tristissimum,
Cor Jesu, opprobriis saturatum,
Cor Jesu, amore vulneratum,
Cor Jesu, lancea perforatum,
Cor Jesu, in cruce sanguine exhaustum,
Cor Jesu, attritum propter scelera nostra,
Cor Jesu, etiam nunc ab ingratis hominibus in sanctissimo amoris Sacramento dilaceratum,
Cor Jesu, refugium peccatorum,
Cor Jesu, fortitudo debilium,
Cor Jesu, consolatio afflictorum,
Cor Jesu, perseverantia justorum,
Cor Jesu, salus in Te sperantium,
Cor Jesu, spes in Te morientium,
Cor Jesu, cultorum Tuorum dulce praesidium,
Cor Jesu, deliciae Sanctorum omnium,
Cor Jesu, adjutor noster in tribulationibus que invenerunt nos nimis,

Miserere nobis.

Agnus Dei, etc., — parce nobis Domine.
Agnus Dei, etc., — exaudi nos Domine.
Agnus Dei, etc., — miserere nobis.
Christe audi nos, — Christe exaudi nos.
Kyrie eleison, — Christe eleison, — Kyrie eleison.

Pater noster. — Ave Maria.

V. Jesu mitis et humilis Corde.

R. Fac cor nostrum secundum Cor tuum.

Oremus. Concede, quaesumus, omnipotens Deus, ut qui in sanctissimo dilecti Filii Tui Corde gloriantes, praecipua, in nos caritatis Ejus beneficia recolimus, eorum pariter et actu delectemur et fructu. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Domine Jesu, qui ineffabiles Cordis Tui divitias ecclesiae tuae novo beneficio aperire dignatus es; concede ut hujus sacratissimi Cordis amori respondere, et injurias eidem afflictissimo Cordi ab ingratis hominibus illatas dignis obsequiis compensare valeamus.

Fac nos Domine Jesu, Sanctissimi Cordis Tui virtutibus indui et affectibus inflammari: Ut et imagini bonitatis Tuae, conformes et Tuae redemptionis mereamur esse participes.

Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Rhytmus ad SS. Cor Jesu.

1. Cor Jesu, Cor purissimum, Cor, ara sanctitatis!
   Cor meum purga sordidum, Infectum tot peccatis.
2. Qui movet Tibi vomitum, Auferto hinc temporem.
   Infude novum spiritum, Et spiritus fervorem.

Cor mite, Cor humillimum, Cor plenum bonitatis,
Cor Tuo da simillimum, Da ignem caritatis.

4. Sed quid? Si vel Seraphico, Amore cor flagraret,
Non tamen hoc incendio, Non satis Te amaret.

5. Ut ergo Te diligere, Cor Jesu, possim satis,
Immensum da, quo amas me ardorem caritatis.

6. Hoc, hoc amoris jaculo, Cor meum accendatur,
Et hujus ab incendio, In cineres solvatur.

7. O mors exoptatissima, Sic mori vi amoris!
Amoris sit cor victima, Pro corde Redemptoris.

8. Amore Tui moriar, Cor Jesu, amor meus!
Ut novo corde ordiar, Amare Te, o Deus! Amen.

Oratio ad SS. Cor Jesu pro agonizantibus. (Indulg.)

O clementissime Jesu, amator animarum, obsecro Te per agoniam Cordis Tui sanctissimi et per dolorem matris Tuae immaculatae, lava in Sanguine Tuo pecatores totius

mundi nunc positos in agonia et hodie morituros. Amen.

Cor Jesu in agonia factum, miserere morientium.

Commemoratio Cordis beatae Mariae Virginis.

V. Cor Mariae immaculatum.

R. Amore Jesu, quo ardes, accende cor nostrum.

Oremus. Clementisime Deus, qui ad peccatorum salutem miserorumque perfugium Cor sanctissimum et immaculatum Mariae divino Cordi Filii Jesu Christi et caritate misericordia simillimum esse voluisti; concede, ut qui hujus dulcissimi et amantissimi Cordis, memoriam agimus, secundum Cor Jesu inveniri mereamur.

Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Oratio ad Cor B. M. V pro conversione peccatorum. (Indulg.)

O clementissima Maria, refugium peccatorum obsecro te per dolores Cordis tui compassione pleni et per mortem dilecti Filii tui Jesu impetra omnibus peccatoribus mundi, iis praesertim, qui scandalis et pravis doctrinis alios in peccatum adducunt, gratiam, ut sincere convertantur. Amen.

Cor Mariae compatiens, succurre, peccatoribus.

Cor Jesu, summi sacerdotis, da mihi cor sacerdotale, quod tui inflammatum amore totum se offerat et consumat pro salute miserorum peccatorum! — Cor Mariae, Cordis Jesu amantissimum, da mihi hujus Cordis amorem vehementissimum. — S. Joseph, da mihi tuum erga Jesum et Mariam amorem!

Piae aspirationes.

(Indulgentiis ditatae.)

O dulcissimum Cor Jesu, fac ut Te magis magisque diligam!

O Jesu flagrans amore mei inflamma cor meum amore Tui.

Jesu mitis et humilis Corde, fac cor meum secundum Cor Tuum!

Cor Jesu sacratissimum, miserere nobis!

Cor Mariae immaculatum, ora pro nobis!

Dulce Cor Jesu esto amor meus!

Dulce Cor Mariae esto salus mea!

Laudetur, adoretur, ametur cum grati animi affectu Eucharisticum Cor Jesu singulis temporis momentis in omnibus orbis tabernaculis usque ad consummationem saeculorum. Amen.

Cognitum, laudatum, benedictum, amatum, obsequio honoratum et glorificatum sem-

per et ubique sit divinissimum Cor Jesu et purissimum Cor Mariae. Amen.

Pro salutatione B. M. V. auctore S. Alphonso.

Sanctissima Virgo immaculata et Mater mea Maria, quae mater es Domini mei, regina mundi, advocata, spes et refugium peccatorum, ad te hodie recurro omnium miserimus, Te veneror, o magna regina, gratiasque Tibi ago pro omnibus quae hucusque mihi contulisti beneficiis, praecipue quod preservasti me ab inferno, quem toties merui. Amo te amabilissima Domina, et ex amore erga te promitto, me semper tibi esse serviturum, et facturum quidquid in me est, ut et ab aliis ameris. In Te spem meam omnem pono, omnemque meam salutem; accipe me in servum Tuum, et sub pallio Tuo excipe me, Mater misericordiae. Et quia tanta est Tua apud Deum potentia, libera me ab omnibus tentationibus, aut obtine mihi virtutem ad eas superandas usque ad mortem. A Te peto verum Jesu Christi amorem. A Te spero felicem mortem. Mater mea, pro Tuo in Deum amore oro Te, adjuva me semper, sed maxime in ultimo vitae meae momento. Ne derelinquas me, donec in coelo salvum

me videas, ad benedicendam Te, et ad cantandas misericordias tuas in perpetuum aeternitatem. Amen.

Preces matutinae.

In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti Amen. (Indulg. 50 dierum, 100 dies cum aqua benedicta.)

Benedicta sit sancta Trinitas atque indivisa unitas. Confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra. Gloria Patri, qui me creavit, gloria Filio, qui me redemit, gloria Spiritui sancto, qui me sanctificavit. Gloria P. et F. et Sp. s. Sicut erat etc.

Laudetur et superexaltetur per omne momentum sanctissimum et divinissimum Sacramentum. (Indulg. 100 dierum semel quotidie, 300 dierum, si singulis feiris V. anni et singulis diebus Oct. Corp. Chr. ter dicitrr).

Fiat, laudetur atque in aeternum superxaltetur justissima, altissima et amabilissima voluntas Dei in omnibus.

(Indulg. 100 dierum quotidie, indulg. plen. semel in anno, indulg. plenar. in articulo mortis.)

Pater Ave. . Credo, platí též za arcibratrsvo sv. Michala.

Oremus. Domine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti, Tua nos hodie salva virtute, ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad Tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia dirigantur cogitationes et opera. Per Chr. D. nostrum. Amen.

Oremus. Actiones nostras, quaesumus, Domine, aspirando praeveni, et adjuvando prosequere; ut cuncta nostra oratio et operatio a Te semper incipiat, et per Te coepta finiatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Sancta Maria et omnes sancti intercedant pro nobis ad Dominum, ut nos mereamur ab eo ad juvari et salvari, qui vivit et regnat in saecula saeculorum. Amen.

Sub tuum praesidium confugimus, sancta Dei genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta, Domina nostra, Mediatrix nostra, Advocata nostra; tuo Filio nos reconcilia, tuo Filio nos commenda, tuo Filio nos repraesenta.

O Domina mea, o Mater mea! Tibi me totum offero; atque ut me tibi probem devotum consecro tibi hodie oculos meos, aures meas,

os meum, cor meum, plane me totum. Quoniam itaque tuus sum, o bona mater, serva me, defende me, ut rem ac possessionem tuam.

Angele Dei, qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna hac die illumina, custodi, rege et guberna. Amen.

Dies et actus nostros in sua pace disponat Dominus omnipotens, Pater et Filius et Spiritus sanctus. Amen.

Pater, Ave et: Sanctissimum Cor Jesu, fac, ut Te magis magisque diligam. Za spolek perseverantiae sacerdotalis.

Preces vespertinae.

Examen conscientiae. Confiteor. etc.

Per immaculatam vitam, amaram passionem et mortem Filii Tui Domini nostri Jesu Christi rogo supplex, ut quidquid ex fragilitate, ignorantia vel malitia in Te, proximum et me ipsum hodie deliqui, id misero mihi clementer condones. Amplius lava me ab iniquitate mea et a peccato meo munda me. Cor mundum crea in me Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me a facie Tua et Spiritum sanctum Tuum ne auferas a me.

V Dignare Domine nocte ista,
R. Sine peccato nos custodire.
V. Miserere nostri Domine,
R. Miserere nostri.
V. Fiat misericordia Tua, Domine, super nos,
R. Quemadmodum speravimus in Te.

Gratias Tibi ago, omnipotens Deus, qui me per Tuam sanctam misericordiam in hac die custodire dignatus es; deprecor immensam clementiam Tuam, ut concedas mihi hanc noctem sine ullo peccato aut impedimento satanae cum dulci et pudica requie pertransire, ut matutino veniente tempore pure et strenue surgens Tibi Deo meo laudes referre valeam.

Laudetur et superexaltetur per omne momentum sanctissimum et divinissimum Sacramentum. Amen.

Pater Ave. Credo.

Oremus. Omnipotens, sempiterne Deus, miserere famulo Tuo Pontifici nostro N. et dirige eum secundum Tuam clementiam in viam salutis aeternae, ut Te donante Tibi placita cupiat et tota virtute perficiat.

Deum fidelium omnium pastor et rector, famulum Tuum N., quem pastorem Ecclesiae N. praesse voluisti, propitius respice, da ei quaesumus verbo et exemplo, quibus praeest

proficere, ut ad vitam un cum agrege sibi credito perveniat sempiternam.

Salve Regina. cum V et oratione.
De profundis.

Oremus. Deus veniae largitor et humanae salutis amator, quaesumus clementiam Tuam, ut nostrae congregationis fratres, propinquos et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, beata Maria semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis Tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas.

Fidelium Deus omnium Conditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque Tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum, ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis suplicationibus consequantur. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Pax Domini nostri Jesu Christi, et virtus sacratissimae passionis ejus signum sanctae crucis † et titulus triumphalis: Jesus Nazarenus Rex Judaeorum, integritas quoque beatissimae Virginis Mariae, custodia sanctorum Angelorum, praesertim tutelaris mei et suffragia omnium electorum Dei sint inter me et omnes inimicos meos visibiles et invisibiles nunc et in hora mortis meae. Amen.

Požehnání sebe i sobě svěřených.

Benedicat et custodiat nos omnipotens et misericors Deus Pater † et Filius et Spiritus sanctus, nobisque noctem quietam et finem perfectum concedat. In nomine Domini nostri Jesu Christi cubitum eo. Ille me benedicat, regat, custodiat et ad vitam perducat aeternam. Amen.

Ritus benedicendi ac imponendi Scapulare.

In honorem Scti. Joseph Sponsi B. M. V.

Suscepturus Scapulare genuflectat et Sacerdos, stola alba indutus, capite detecto dicat:

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini,
R. Qui fecit coelum et terram,
V Dominus vobiscum.
R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Domine Jesu Christe, qui custodiae Scti. Joseph, Sponsi Immaculatae Genitricis Tuae Mariae, committi voluisti, hoc vestimenti genus ad Ecclesiae Tuae fidelium tutamen institutum bene † dicere digneris, ut hic famulus Tuus (vel famula Tua) sub eiusdem Scti. Joseph protectione pie et tute Tibi servire valeat. Qui vivis.

Postea Sacerdos Scapulare aspergit aqua benedicta, illudque deinde imponit dicens:

Accipe frater (vel soror) Scapulare Scti. Joseph Sponsi Beatae Mariae Virginis, ut eo drotectore et custode, contra diaboli nequitias defensus (vel defensa), ad vitam pervenias sempiternam. Per Christum Dominum nostrum.

Deinde flexis genibus, trina vice una cum adscripto dicat vernaculo idiomate:

Sancte Joseph, Protector noster, ora pro nobis.

V audienci 18. dubna 1893 dal nynější sv. Otec generalovi kapicínů právomoc světiti škapulíře sv. Josefa.

Škapulíř sv. Josefa je ze dvou kousků sukna, z nichž dva jsou fialové a na nich dva zlatožluté. Na obou zlatožlutých jsou obrázky, na předním sv. Josef s Ježíškem na pravé ruce a nápisem: »Sancte Joseph, Protector Ecclesiae, ora pro nobis«; na zadním je papežská tiara, kříž a dva klíče a nápis: »Spiritus Domini ductor ejus.«

Účel tohoto škapulíře jest trojí: 1. Věřící mají svatého Patrona církve sv. ustavičným nošením škapulíře, ale ještě více následováním jeho pokory, čistoty a spravedlnosti uctívati; 2. mají tím též pravého Ducha křesť., spasitelnou bázeň před hříchem a mnohé milosti

k plnění povinností dosíci; 3. zbožným nosením škapulíře mají celou církev a zvláště sebe pod zvláštní ochranu sv. Josefa odporoučeti pro všechny potřeby života a zvláště v hodině smrti.

Jedinou povinností k dosažení odpustků jest nositi ustavičně škapulíř. Zapisovati členy nebo zvláštní modlitby se modliti není předepsáno.

Škapulíř světiti a oblékati v místech, kde je kapucínský klášter, smí jen kapucíni, jinde všude má moc k tomu i každý kněz adorator.

Odpustky: I. Plnomocné: 1. V den oblečení; 2. O vánocích; 3. Na Obřezání Páně; 4. Na Zjevení Páně; 5. V hod velikonoční; 6. Na Nebevstoupení Páně; 7. Na slavnosť Neposkvrněného Početí; 8. Na Narození Panny Marie; 9. Na Zvěstování Panny Marie; 10. O Očisťování P. M.; 11. Na Nanebevzetí P. M.; 12. Na sv. Josefa; 13. V neděli Patrocinia sv. Josefa, když se vyzpovídá a nejsv. Svátosť olt. přijme a pomodlí se na úmysl sv. Otce od I. vesper počínaje až do slunce západu oněch dní. 14. V hodinu smrti, když podobně připraveni nebo aspoň s kajicností buď ústy nebo nemohouce již mluviti aspoň v srdci svém vzývají nejsladší jméno Ježíš; 15. Konečně odpustky sedmi

hlavních chrámu římských, kdo navštíví chrámy či kaple, při nichž odpustky tyto jsou.

II. Neplnomocné odpustky: 100 dní jednou denně, kdo se kajicně a nábožně pomodlí Otčenáš, Zdrávas, Sláva Otci, atd. s prosbou: Sv. Josefe, ochránce náš, oroduj za nás!

Všechny odpustky lze přivlastniti duším v očistci. S. C. J. 8. Junii 1893.

Růženec Neposkvrněného Početí Panny Marie.

Růženeček ten sestávající ze tří desátků o čtyřech zrnkách světí se pouhým požehnáním sv. křížem. K dosažení odpustků není však ani potřebí míti nějaký růženec. Modlí se takto: Chváleno budiž svaté a neposkvrněné početí nejblahoslavenější Panny Marie! — Otčenáš a 4 Zdrávas, Sláva Otci atd. Takto se to opakuje třikráte. 300 dní neplnomocný odpustek quoties toties. Pius IX. 22. Junii 1855.

vzplála" — neb písně sokolské stranické — a které předpisy se této věci dotýkají?

Odpověď: Píseň „Hranice vzplála" složena byla Karlem Tůmou za 6 měsíčního vězení v trestnici na Zderaze v Praze r. 1869 v době, kdy se konala první pouť do Kostnice, na melodii Havlíčkovy „Zdvihni se, zdvihni starý český lve!", vlastně podle starší „Tisíc bojovných přispěchalo reků." Ve všech třech slohách jsou těžké urážky katolické církve: V 1. o upálení Husově „a vůkol něho mnichů rota líná rouhavým smíchem velebí svůj čin" (zcela nehistorické). V 2. (Národ český zdvíhá rameno „do té tmy bludů metá žhavé blesky, až tříští zpupné Říma plemeno". V. 3. „Zlomena hrůza popské světovlády, mrakové mizí..." Píseň tato spadá tedy pod čl. 2. § 14. zákona na ochranu republiky ze dne 19. března 1923. Proto jest zjistiti výpověďmi svědků skutečnost, že píseň tato byla ve škole učena a zpívána (kým, kdy) a podati žalobu u státního zastupitelství a u okresní školní rady.

Dr. *Stejskal.*

K otázce zvonů. — Válka odňala kostelům našim ve zvonech umělecko-historický poklad ceny nesmírné. Když pak po válce měly se učiněné škody napravovati, byla oprávněna naděje, že domácí naše české zvonařství jakožto důležité odvětví uměleckého průmyslu přivedeno bude povolanými činiteli k žádoucímu rozkvětu. Očekávalo se, že naši vynikající plastikové budou nám modelovati nové naše zvony, že české zvonařské závody budou zdokonalovati se v technice zvonařské a vyráběti zvony po všech stránkách dokonalé, a že tak odevzdáme budoucím věkům nový umělecko-historický poklad. Bohužel, nic z toho se nestalo: české výroby zvonů nikdo se neujímá, firmy německé se doporučují a vychvalují, a kraje naše zaplavují se výrobky německými, zejména chomutovskými a broumovskými k naší národní hanbě. Nové zvony měly býti pomníky naší samostatnosti nejen politické, nýbrž i našeho osamostatnění uměleckého a průmyslového. Výmluva, že českých způsobilých podniků zvonařských není a že některé nově založené selhaly, nemá místa, neboť pak jest nutno podniky solidní z dosavadních vypěstovati, anebo nový podnik založiti a pečlivě jej vésti, aby výrobky jeho vyhovovaly plně svému účelu. *P.*

Úmrtí. — *Jan Křt. Blokša* zemřel v Olomouci 30. června 1923. Narodil se 17. června 1861 ve Frenštátě pod Radhoštěm na Moravě. Otec jeho byl zbožný katolík a, ač chudý tkadlec, byl velkým milovníkem četby a všímal si tehdy se probuzujícího života českého. V neděle a svátky scházela se u Blokšů četná společnost sousedů, kterým otec horlivě předčítával a je poučoval. Není divu, že malý Jan sotva začal choditi do školy, chtěl míti po příkladu otce též své knihy a opatřoval si je originelním způsobem tím, že do zvláštních sešitků opisoval si krátké příběhy z kalendáře „Moravana", který od počátku svého až do smrti otcovy r. 1884 byl každoročně knihou opravdu rodinnou. Jan vychodiv pětitřídní školu ve Frenštátě dostal se přičiněním svého výborného učitele Ant. Konst. Vítáka na studie na realné gymnasium v Přerově. Po dobře vykonané maturitní zkoušce odešel r. 1881 studovat bohosloví do Olomouce, kdež dne 29. června 1885 byl vysvěcen na kněze. Po vysvěcení poslán byl za kooperatora do Kostelce u Holešova, kdež však pobyl jen čtrnáct měsíců; vyhnala jej odtud plicní choroba, která počala se jeviti u něho už v bohosloví. V Kostelci hrozilo

velké chrlení krve úplně přetrhnouti niť jeho života. Jsa na odpočinku byl vyzván hrab. Egbertem Belcredim, aby šel za zámeckého kaplana ku příteli jeho starohraběti Siegfriedovi Salmovi na zámek Innernstein v Hor. Rakousích. Pobyl tam a na zámku Clamu u sestry Salmovy ovdovělé hraběnky Clam-Martinicové tři léta. Tato tři léta mnoho prospěla jeho sebevzdělání; zde zdokonalil se ve studiu řečí, jež se zálibou pěstoval, zvláště v polštině, frančtině a italštině. Zde prostudoval i klasickou literaturu německou a zvláště literaturu dějepisnou a bohovědnou. — Po třech letech ustanovil jej hrabě Belcredi jakožto president morav. lesnického spolku exhortatorem a profesorem české řeči na lesnickém vyšším učilišti v Sovinci. V obtížném tomto postavení vytrval sedm let, až ústav byl přeložen do Hranic (r. 1896). Téhož roku vstoupil opětně do aktivní duchovní správy a ustanoven provisorním kurátem na zřizovanou faru v Olbramicích ve Slezsku. Odtud však již za rok se stěhoval jako farář do Něm. Rudy na Moravě. Když mu i tam horské podnebí málo sloužilo, odešel r. 1901 opět na odpočinek a povolán arcibiskupem Dr. Theodorem Kohnem za redaktora nového listu „Moravan", který vycházel dvakráte za týden. Byl to pro Blokšu, který dosud politikou málo se obíral, úřad velmi obtížný, k tomu za dob tak těžkých, jaké právě tehdy v arcidiecési nastávaly. Redaktorem zůstal až do konce r. 1904, kdy „Moravan" novým arcibiskupem byl zastaven. Blokša chtěl jíti opět za svým ideálem působiti mezi lid — do duchovní správy. Svěřena mu fara ve velké osadě hanácké Majetíně nedaleko Olomouce. Avšak z fary té vyhnala jej již r. 1908 zase stará choroba, která častějším chrlením krve opět hrozivě vystupovala. Vida, že i přes to, že mu dán pomocný kněz, nemůže zastati poctivě vše, co úřad jeho uprostřed hodného lidu žádá, odešel na pensi. Jako farář na pensi žil v Olomouci až do své smrti. — Hned na gymnasiu povzbuzen přednáškami profesora Frant. Bílého, pokoušel se o spisovatelství a uveřejňoval různé drobné práce v Obzoru a olomoucké Koledě. S několika soudruhy utvořil literární kroužek za protektorátu prof. Bílého; členové kroužku konali přednášky a plody své ukládali do hektografovaného listu „Kvítka". Při tom však bylo se Blokšovi starati též o vezdejší výživu kondicemi v různých domech. — Třeba již v bohosloví počal boj s „červeným svým nepřítelem", jak svou plicní chorobu žertovně nazýval, přece neustal pracovati literárně i při ustavičných změnách a obtížích. Mimo práce uveřejňované v různých časopisech jako ve Hlídce literární, Vlasti, Matici Mor., Andělu Stráži, Matici dítek, Hlasu, Opav. Týdenníku, Našinci, Míru, Literár. Listech, vydal samostatně knížečku z polštiny: „Co a jak čísti?" (1895) vlastním nákladem a dva svazky v brněnské Zábavné knihovně překladu z Jer. Gotthelfa: „Vojta, chudý čeledín" (1890) a „Vojta nájemníkem" (1893). — Více však jej poutaly studie o věcech církevních a od dob studií gymnasiálních ideálem jeho byl největší básník křesťanský Dante Alighieri, k vůli němuž učil se již na gymnasiu italštině. O tomto básníku vydal pomocí České Akademie věd slovesnosti a umění samostatný spis „Dante Alighieri, jeho doba, život a spisy" nákladem benediktinské knihtiskárny v Brně 1892. — Vyzván překladatelem velebásně Dantovy Jaroslavem Vrchlickým napsal komentář Božské Komedie, který měl vyjíti při III. vydání překladu, ale nakladatel J. Otto toho nedopustil. Výklad „Pekla" vyšel v Hranicích 1899 nákladem knihtiskárny Prok. Zapletala, II. díl výkladu „Očistce" byl nucen Blokša vydati již nákladem vlastním (1900). Pro malou účast třetího dílu již nevydal. — Mimo to vydal samostatně: „Sto úvah krátkých a vážných rozjímajícím o svém spasení k rozmyšlení podaných" od Dav. Pilchovského, biskupa Echinského (v Praze 1887). „Euchar. křížová cesta", dle 50. vyd. něm., v Olomouci 1895, nejprve vlastním nákladem, potom nákladem Guskovým v Kroměříži (do r. 1910 rozebráno 92.000 výtisků), „Vademecum pro české kněze klanějící se nejsv. Svátosti oltářní" (nákl. Jind. Guska v Kroměříži 1898), „Sbírka euchar. promluv ku měsíčním schůzím arcibratrstva věčného klanění, jakož i jiným euchar. slavnostem" (R. Promberger v Olomouci 1899), „Měsíc nejsv. Svátosti", rozjímání vybraná ze spisů ctih. zakladatele kongregace nejsv. Svátosti P. Petra Juliana

Eymarda, překlad z italského (nákl. Cyr. Meth. knihtiskárny V. Kotrby v Praze 1901), „Kněz a nejsv. Eucharistie“, třicet krátkých úvah k duchovnímu osvěžení od Chaumonta, překlad z frančtiny (nákl. Cyr. Meth. knihtiskárny V. Kotrby v Praze 1910), „Návštěvy nejsv. Svátosti“, odpustkové modlitby (nákl. vlastním, v Olomouci 1910; náklad 20.000 výtisků za dva měsíce rozebrán). — Uveřejnil četné články v časopisech „Obzor“, „Zahrádka sv. Františka“, „Časop. katol. duch.“, „Vlast“, „Hlas“ a j. R. 1896 založil Blokša časopis „SS. Eucharistia“, orgán spolku kněží klanějících se nejsv. Svátosti oltářní a vedl nezištně jeho redakci i administraci sám až do konce roku 1922, ač po prvých deset let na listě on ani jmenován nebyl, nýbrž diecésní ředitel téhož spolku kanovník Josef Droběna. — Jakožto přední náš dantista a eucharistián získal si Blokša zásluh nehynoucích.

P.

LITERATURA.

Církevně-právní kollegium, které r. 1922 v Brně vykonala „Jednota katol. duchovních diecése brněnské“. Sestavil *Ladislav Zavadil*. Vydáno jako příloha k „Věstníku jednot duchov. brněnské a olomoucké“, roč. XVI. Brno 1923.

Brněnská jednota duchovenská dovede pořádati zdařilé kursy, které mají veliký význam jak pro informaci duchovenstva, tak ve prospěch církevního života. R. 1909 uspořádala výstavu katechetických pomůcek, r. 1912 kurs homiletický, r. 1919 pastorační a r. 1912 církevně-právní kollegium. Duší a organisátorem těchto skvělých podniků je kons. rada L. Zavadil, který zároveň se stará o to, aby věci viděné a slova slyšená nevymizela z paměti návštěvníků a účastníků tím, že vydá vše tiskem. A tak leží před námi důležitá publikace, zpráva o církevně-právním kollegiu, které se konalo 20. a 21. června 1922.

Kollegium uspořádáno bylo ve formě přednášek universitních a systematicky ve dvou částech. V první podány dějiny, jak se u nás vyvíjely církevně právní poměry, pak zásady kanonické o poměru církve a státu a konečně vztahy našeho práva administrativního k církevním úřadům: v druhé části probrány nejdůležitější relace, v nichž se stýkají právo církevní a státní. Bylo celkem osm referátů, a to: Dr. S. Kulhánka: Kanonické zásady poměru církve ke státu (str. 24). Referent přesně vymezuje se stanoviska církev iho zásady tyto, objasňuje a odůvodňuje je, ale také zdůrazňuje povinnost jich hájiti, vždy a všude. Nato byla přednáška Dra J. Sedláka: Dějiny církevně-právních poměrů u nás. Přednášející vylíčil v ní církevně právní poměry od zavedení křesťanství, zmínil se o poměrech u nás za doby boje o investituru, vyložil tyto poměry v dobách husitských a reformačních a ukončil dobou josefinskou, od kteréž pak byly poměry analogické až do doby poslední. Dr. Dominik ve svém referátě (str. 1.): Právní postavení úřadů církevních podle čs. práva správního předeslal nejdůležitější pojmy zákonovědy a kompetence právní, jak jich právo církevní potřebuje, a pak vypočetl naše správní zákony, které a jak se dotýkají věcí církevních, hlavně obsazování církevních úřadů, příspěvek státní na potřeby kultu a pak zákonodárství o správním soudnictví. Organisátor kollegia a bystrý